

IMAHÉT

A Krisztus-hívők egységéért

2013. január 20–27.

2013

Mit kíván tőlünk az Isten?

Mikeás 6,6–8 alapján

TARTALOM

- 3 Köszöntő a magyar kiadáshoz
  - 4 Útmutató az Imahét szervezői számára
  - 6 Az Imahét bibliai alapvetése
  - 7 Bevezetés a 2013-as Imahét bibliai gondolkörébe
  - 15 A 2013-as Egyetemes Imahét anyagának előkészítése
  - 16 Bevezetés az Ökumenikus Istentiszteletbe
  - 28 Bibliai gondolatok és imádságok az Imahét napjaira
  - 49 A kereszténység Indiában
  - 60 A krisztushívők egységéért megtartott Imahetek témái
  - 62 Néhány jelentős adat az Imahetek történetéből
-

Szerkesztette:

Hit és Egyházszervezet
Egyházak Világtanácsa

A Keresztény Egységet
Előmozdító Pápai Tanács

P.O. Box2010
CH-1211 Geneva 2 Switzerland
infowcc@wcc-coe.org
www.oikumene.org

VA – 00120 Cité du Vatican
office@christianunity.va
www.vatican.va

Kiadja:

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Nyomdai előkészítés: West-Graph Kft.
Nyomdai kivitelezés: Ex-Kop Bt.

KÖSZÖNTŐ A MAGYAR KIADÁSHOZ

KRISZTUSBAN KEDVES TESTVÉREK!

A teremtett világ szépsége és gazdagsága Isten bölcsességét és jóságát hirdeti. Az ember azonban nem csupán a természetes ész fényénél keresheti az Alkotót. Teljesebb, biztosabb, igazabb módon ismerhetjük meg Őt a kinyilatkoztatásból. A mindenség teremtője ugyanis személyes kapcsolatba kívánt lépni az emberrel.

Szeretetére választ kell adnunk egyénileg és közösségileg egyaránt. Teljes szívünkkel, teljes lelkünkkel és minden erőnkkel viszont kell szeretnünk a Mindenhatót. Hódolatunkat fejezzük ki iránta az istentisztelet végzésével, amikor lélekben és igazságban imádjuk őt. De Krisztus feltárta előttünk, hogy Isten iránti szeretetünk megvalósulhat embertársaink segítségével is: „Amit e legkisebb testvéreim közül egyel is tettek, velem tettétek” – tanította.

Az Isten szabadító jóságát megérező ember tudja és akarja szeretni Urát és szeretni embertársát. Ez a törvénynek és a prófétai tanításnak is a lényege. Aki eszerint jár, az szabadságban, szeretetben és az Úr előtti alázatban jár. Ez az alázat azonban nem megalázó, hanem reményteljesen felemelő. Aki az Úr előtt hajt fejet és térdet, az könnyebben tud ellenállni annak, hogy illúziók, önpusztító indulatok és a teremtett világot, benne az embertársat sértő ambíciók előtt hajtson fejet.

Változó világunkban valami nem változik. 2013-ban is arra hív a bennünket az ökumenikus közösségben is megszólító Szentlélek, hogy figyeljünk akaratára, mert nem mondott le rólunk. Nem mondott le a teremtett világról sem s abban különleges szerepet ad nekünk.

Küldetésünk van, amelynek betöltése jelenti életünk méltóságát és boldogságát. Erre az útra lép az, aki minden nap tudni akarja, hogy mit kíván tőle az Úr és ahhoz igazítja lépteit. Így járjuk az Imahét istentiszteleteit és így éljük meg életünk mindennapjait.

Dr. Erdő Péter

bíboros, prímás

A Magyar Katolikus

Püspöki Konferencia

elnöke

Steinbach József

református püspök

A Magyarországi Egyházak

Ökumenikus Tanácsának

elnöke

ÚTMUTATÓ AZ IMAHÉT SZERVEZŐI SZÁMÁRA

Az egységre törekvés egész esztendőre szóló feladat

Az Imahét hagyományos ideje a január 18–25-e közötti napok. Ezt a dátumot még 1908-ban Paul Wattson javasolta. Ezek a napok fogják össze a Szent Péter és Szent Pál ünnepei közötti időszakot. Ezért szimbolikus jelentőségű is ez az időpont. Tudjuk azonban, hogy a déli féltekén, ahol január a vakáció megszokott ideje, hiszen akkor van a nyár, az egyházak alkalmasabbnak találták az Imahét megtartására a pünkösd közelében lévő időt. (A Hit és Egyházszerkezet mozgalma már 1926-ban is ugyanezt javasolta.) Szép jelképe ez az időszak is a keresztény egységért hangzó imádságnak.

Ez a rugalmasság a dátummal kapcsolatban azt jelenti, hogy szeretnénk megértetni a közölt imaheti anyag felhasználásának lehetőségét. Tekintsék meghívásnak és egyben bátorításnak sorainkat, és keressenek megfelelő alkalmakat a közös imádságra az egész esztendő folyamán. Ezzel is kifejezésre juttathatjuk, hogy közösségünk egy bizonyos fokát máris elértük, de tovább imádkozhatunk Krisztus akarata szerinti teljes egységért.

Az imahét anyagának felhasználása

A felajánlott előkészítő anyagot a helyi igények és lehetőségek szerint kell alkalmazni. Ezért figyelembe kell venni a helyi liturgiai, istentiszteleti gyakorlatot, valamint a társadalmi és kulturális összefüggéseket. Fontosnak tartjuk ennek érdekében, hogy a helyi előkészítés lehetőleg ökumenikus módon történjék. Néhány helyen már kialakultak az ökumenikus struktúrák, és ezek szerint használják fel a küldött anyagot. Reméljük, hogy füzetünk más helyen is ösztönzést jelenthet az ökumenikus rend kialakításához.

Az imahét előkészítő anyagának alkalmazása

1. Az egyházak és a Krisztus-hívők közösségei, amelyek az Imahétnek ezt a formáját használják, akár egyetlen alkalomra is igénybe vehetik a javasolt ökumenikus istentiszteleti rendet.
2. Az egyházak és a Krisztus-hívők közösségei imaheti anyagunkból akár részleteket is beemelhetnek megszokott saját rendjükbe. Az ökumenikus istentiszteleti rend imádságai például használhatók saját rendjükben is, ha kiemelik az anyagot a „nyolc nap” rendjéből.
3. Azok a közösségek, amelyek a napi imádságok rendjét használják, a nyolc napra kijelölt anyagból meríthetik istentiszteletük tartalmát.
4. Akik az Imahét során bibliatanulmányozást is akarnak folytatni, alapul vehetik azokat a bibliai textusokat és megfelelő magyarázatokat, amelyek szerepelnek a nyolc nap rendjében. Minden nap beszélgetések is folytathatók, és ezeket közös közbenjáró imádsággal lehet befejezni.
5. Akik egyedül használják az Imahét anyagát, közösségbe kerülnek mindazokkal, akik szerte e világon ezen a héten Krisztus egyházának a jobb, látható egységéért imádkoznak.

AZ IMAHÉT BIBLIAI ALAPVETÉSE

MIKEÁS 6,6–8

„Mivel járuljak az Úr elé? Hajlongjak-e a magasságos Isten előtt? Talán égőáldozattal járuljak elébe, esztendő borjakkal? Talán kedvét leli az Úr a kosok ezreiben, vagy az olajpatakok tízezreiben? Talán elsőszülöttemet áldoztam bűnömért, drága gyermekemet vétkes életemért? Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.”

Magyar Bibliatársulat kiadása

„Mivel állhatok az Úr elé, mivel borulhatok a magasságos Isten elé? Álljak oda égőáldozatokkal, egyesztendő borjakkal? Kosok ezreiben telik-e az Úrnak kedve, vagy áradó olajpatakokban? Feláldoztam-e elsőszülöttemet vétkemért, méhem gyümölcsét saját bűnömért? „Megmondták neked, ó ember, mi a jó, és mit kíván tőled az Úr: Semmi mást, mint hogy váltsd tettekre az igazságot, szeresd hűségesen, és járj alázatosan a te Isteneddel.”

Katolikus Biblia

BEVEZETÉS A 2013-AS IMAHÉT BIBLIAI GONDOLATKÖRÉBE

„... mit kíván tőled az Úr!”

Mikeás 6,6–8

Az Indiai Keresztyén Diákmozgalom azzal ünnepelte 100 éves fönállását, hogy bekapcsolódott az Ökumenikus Imahét anyagának elkészítésébe, amelyre meghívást nyert az Indiai Katolikus Egyetemi Szövetség és az Indiai Egyházak Ökumenikus Tanácsa is. Az előkészület során, amikor megvizsgálták az Egyetemes Imahét jelentőségét, egyetértettek abban, hogy – annak az igazságtalanságnak a környezetében, amelyet a dalitok szenvednek el Indiában és az indiai egyházban – a látható egységért való küzdelem nem választható el a kasztrendszer megszüntetésétől, valamint az egység olyan megélésétől, amelyre a legjobb példát a legszegényebb szegények adják.

A dalitok azt a közösséget alkotják Indiában, akik az úgynevezett „kaszton kívüliek”. Őket érinti legfájdalmasabban a kasztrendszer, amely egy megcsontosodott osztályrétegződés, s amely a rituális tisztátalanság és rituális tisztaság gondolatán épül. A kasztrendszerben az egyik kaszt magasabb a másik alacsonyabb. A dalitok közösségére úgy tekintenek, mint amely a legtisztátalanabb s egyben a legszennyezőbb. Így a kasztrendszeren kívül helyezték s „érinthetetleneknek” kiáltották ki őket. A kasztrendszer kapcsán a dalitok társadalmilag kivetettek, politikailag alulreprezentáltak, gazdaságilag kizsákmányoltak és kulturálisan alárendeltek lettek. Az indiai keresztyének majdnem 80 %-a dalit háttérrel rendelkezik.

A XX. századi jelentős előrehaladás ellenére az indiai egyházak az Európából és máshonnan örökölt tanbeli meg-

osztottságban élnek. Ezen túlmenően az indiai keresztyén megosztottságot tovább terheli a kasztrendszer. A kasztizmus hasonlóan az apartheidhez, a rasszizmushoz és a nacionalizmushoz komoly kihívást jelent az indiai keresztyének egysége számára. Következésképpen az egyház morális és missziós bizonyágtétele számára is, hiszen nem tud úgy megjeleni mint Krisztus egy teste. Mint egyházmegosztó tényező, a kasztizmus egy akut tanbeli ügy. Ebben az összefüggésben hívott minket az Egyetemes Imahét annak megvizsgálására, hogy mit üzen a Mikeás 6,6-8, s hogy így arra a főtémára figyeljünk, hogy „mit kíván tőled az Úr”. A dalitok tapasztalata az az olvasztótégely, ahol a bibliai üzenetek és a rájuk épülő teológiai megfontolások a jelenben vóságos felhívássá lesznek.

Mikeás az Ószövetség tizenkét kisprófétájának az egyike, aki megközelítően Ke.737-690-ben prófétált Júdeában. Jeruzsálem dél-nyugati részéből, Moresetből származott. Jótam, Áház és Ezékias júdeai királyok uralkodása alatt prófétált (Mikeás 1,1). Ugyanazon politikai, gazdasági, morális és vallási körülmények között élt, mint kortársa Ézsaiás. Vele együtt tett prófétált Szamaria lerombolásáról, a déli királyságnak az asszírok általi lerohanásáról Ke.701-ben. Szomorúsága, amint népe gyalázatán kesereg, meghatározza könyvének hangnemét s haragját a vezetők és a papok felé fordítja, akik elárulták népét (2,1-5).

Mikeás könyve az írott prófétai hagyományba tartozott. Üzenetének a szíve az ítéletmondás. A könyv három fejezetre oszlik kifejezve egy folyamatot az általános ítélettől (1-3 fejezet) a megszabadulás meghirdetésén át (4-5 fejezet), a szabadulás ünnepléséig (6-7 fejezet). Az első részben Mikeás keményen megfeddi azokat a politikai és vallási hatalombirtokosokat, akik visszaélve hatalmukkal meglopják a szegényt. Ők azok, akik „Lenyúzzátok az emberekről a

bőrt,” (3,2) és „megvesztegetve bírászkodnak...” (3,11). Mikeás könyvének a második része zarándoklatra hívja a népet: ”Jöjjetek, menjünk az Úr hegyére, Jákob Istenének házához! Tanítson minket útjaira, hogy ösvényein járjunk!” (4,2). Isten ítélete a harmadik részben jelenik meg erőteljesen, amelyet azonban az üdvösségre való reményteljes várakozás kísér Istenbe vetett hittel, „aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad” (7,18). Ez a reménység a Messiásra koncentrál, aki maga lesz a „békesség” (5,4), s aki Betlehemből jőve (5,1) hozza a megváltást. Mikeás végül a világ minden népét meghívja ebbe a zarándoklatba, hogy osztozzanak az igazságosságban és a békében, amely egyben az ő üdvösségük.

Mikeás erős elhívása az igazságosság és a béke mellett a 6,1-7,7 versekben nyer kifejeződést, amely egyben az ez évi Egyetemes Imahét fő témája. Az igazságosság és a béke fogalmát az Isten és az emberiség történelemben megjelenő kapcsolatába ágyazza, de hangsúlyozza, hogy ez a történet szükségessé tesz és megkövetel egy erős etikai jelleget. Hasonlóan a többi prófétához, akik az izraeli királyság alatt éltek, Mikeás is emlékezteti a népet, hogy Isten szabadította ki őket az egyiptomi rabszolgaságból és arra a szövetségre hívta őket, hogy egy méltóságra, egyenlőségre és igazságosságra épített társadalomban éljenek. Így az Istenbe vetett igaz hit elválaszthatatlan a személyes kegyességtől és a társadalmi igazságosságra való törekvéstől. Istennek a szolgaságból és napi megalázottságból való szabadítása nem csak istentiszteletet, áldozatot és égő áldozatot követel, hanem azt, hogy igazságosságot és szerető kedvességet éljünk meg, s alázattal járjunk együtt Istennel.

Az a történelmi és társadalmi helyzet, amellyel Isten népe Mikeás idejében szembesült, sok szempontból összehason-

lítható az indiai dalit közösség helyzetével. A dalitoknak is szembesülni kell az elnyomással és az igazságtalansággal azok részéről, akik meg kívánják fosztani őket jogaiktól és méltóságuktól. Mikeás azoknak a kapzsiságát, akik kizsákmányolják a szegényt, olyanokhoz hasonlítja, akik „megettétek népem húsát, lenyúztátok róluk a bőrt, csontjaikat összetörtétek,” (3,3). Mikeás – visszautasítván azokat az üres rítusokat, áldozatokat, amelyekből hiányzik az igazságosság lelkülete – Istennek arról az elvárásáról beszél, hogy az igazságosságnak vallásunk és rítusunk központi kérdésévé kell lennie. Üzenete prófétai erővel bír abban az összefüggésben is, amelyben a dalitok diszkriminálása vallási alapon, valamint a tisztaság vagy tisztátalanság gondolata alapján nyer törvényességet. A hit a szerint nyeri meg vagy veszíti el jelentését és jelentőségét, hogy hogyan viszonyul az igazságossághoz. A mai dalitok helyzetében Mikeásnak a ragaszkodása a hit morális eleméhez azt kívánja tőlünk, hogy megkérdézzük magunktól: ”mit kíván tőlünk Isten: csupán áldozatot vagy azt, hogy Vele járjunk igazságosságban és békében!?”

A keresztény tanítványság ösvénye azt jelenti, hogy az igazságosságnak, az irgalmasságnak és az alázatnak az útján járunk. Az úton járás hasonlat összekapcsolja az Imahét nyolc napját, s a maga aktivitásával, folyamatos cselekedetével világosan utal arra a dinamizmusra, amely a krisztusi tanítványságot jellemzi. A 2013-ban, a koreai Busanban rendezendő Egyházak Világtanácsa 10. Nagygyűlésének főtémája így hangzik: „Élet Istene vezess bennünket igazságosságra és békességre”. Ez egybecseng a Szentháromság Isten képével, aki együtt jár az emberiséggel a történelemben, miközben meghívja a népeket, hogy egymással partnerségben járjanak. Az Imahét nyolc altémái, amelyek az úton járás különböző módozatairól beszélnek, képessé

tesznek bennünket arra, hogy a hiteles keresztyén tanítványság különböző szempontjaira fordítsuk figyelmünket, amelyek végül is a helyes ösvényen az életre vezetnek (Péld. 12, 28/a.).

Első nap: *Beszélgetés az úton*. A párbeszéd és a beszélgetés gyakorlatának fontosságát gondoljuk át ezen a napon, amely az elválasztó falak legyőzésének az eszköze. Mind az ökumenikus mozgalomban, mind pedig a világszerte zajló felszabadítási küzdelmekben a beszédnek és a figyelésnek a képessége lényegi elem. Ilyen hiteles beszélgetésben világosabban tudjuk felismerni Jézus Krisztust.

Második nap: *Úton Krisztus megtöretett testével*. A keresztre feszített Krisztus és a világ megtöretett népei, mint amilyenek a dalitok is, közötti szolidaritás elismerésével, mint Krisztus népe közösen igyekszünk megtanulni azt a mélyebb szolidaritást, amelybe mi magunk nyerünk meghívást. Különösen az eucharisztia és az igazságosság kapcsolata nyílik meg számunkra és mindazoknak a keresztyéneknek a számára, akik arra nyernek meghívást, hogy az eucharisztikus életnek a gyakorlati módjait fedezzék fel a világban.

Harmadik nap: *Úton a szabadság felé*. Ma arra nyerünk meghívást, hogy azoknak a közösségeknek a küzdelmét ünnepeljük, akik világunkban elnyomottak. Ilyenek például az indiai dalitok, akik mindaz ellen tiltakoznak, amely szolgáskorban tartja őket. Mint olyan keresztyének, akik nagyobb egységre kötelezték el magukat megtanuljuk, hogy az embereket elválasztó erőknek a lerombolása lényegi része az élet teljességének és a Szentlélekben való szabadságnak.

Negyedik nap: *Úton, mint a föld gyermekei*. Az Isten teremtett világában való helyünk tudatossága összehoz bennünket, amint megérezzük, hogy függő viszonyban va-

gyunk egymással és a teremtett világgal. Eltűnődvén a környezetvédelem sürgős felhívásán, valamint a javak igazságos elosztásán, továbbá tekintettel a föld gyümölcseire a keresztyének bizonyágtévő életre nyernek elhívást a biblikus „Jubileumi év” szellemében.

Ötödik nap: *Úton Jézus barátaiként.* Ma az emberi barátság és szeretet bibliai képére figyelünk, amely modellje az Isten emberek iránti szeretetének. Annak megértése, hogy Isten szeretett gyermekei vagyunk, következményekkel jár Jézus közösségén belül. Az egyházban a kizárólagosságnak minden megjelenése ellentmondásban áll azzal a közösséggel, amelyben mindenki egyenlően Krisztus barátja.

Hatodik nap: *Úton, akadályokon át.* Istennel járni azt jelenti, hogy átlépni azokat az akadályokat, amelyek megosztják és sértik Isten gyermekeit. A mai bibliai olvasmányok azokat a különböző helyzeteket vizsgálják, amelyekben az emberi akadályok legyőzetnek. Ezek csúcspontja Pál apostol tanítása: „Akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöttétek magatokra. Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban”

Hetedik nap: *Úton szolidaritásban.* Alázatosan járni Istennek azt jelenti, szolidaritásban járni mindazokkal, akik az igazságosságért és a békéért küzdenek. A szolidaritás megélésének természetesen nem csak az egyéni hívek számára van mondanivalója, hanem a teljes krisztusi közösség természete és missziója számára is. Az egyház arra nyert elhívást és arra nyer felhatalmazást, hogy osztozzon mindennek szenvedésében, a szegények, a szükségben lévők és a kirekesztettek ügyének képviselésével és az irántuk való gondoskodással. A keresztyén egységért való imádságunknak ez szerves része.

Nyolcadik nap: *Ünnepelve az úton*. A mai nap bibliai textusa az ünneplésről szól. Nem az elért siker ünneplésének értelmében, hanem abban az értelemben, hogy az ünneplés az Istenben és az Isten igazságosságában való reménység jele. Ennek megfelelően egységéért folytatott Imahét annak a reménységnek a jele, hogy a mi egységünk egyszer valósággá lesz akkor és úgy, ahogy az Istennek tetszik.

Tehát amit Isten elvár tőlünk ma az, hogy az igazságosságnak, irgalmasságnak és alázatosságnak az ösvényén járjunk. A tanítványságnak ez az ösvénye Isten uralmának a keskeny útján való járást jelenti, nem pedig a mai birodalmak széles országútjait. A jogrend ösvényén való járás kemény harcot és az elszigeteltség nehézségét jelenti, amely együtt jár a tiltakozással és azzal a veszéllyel, amely az „erők és hatalmak” (Ef. 6,12) ellenállásban rejlik. Ez különösen is igaz akkor, amikor azokra, akik felemelik hangjukat az igazságosság mellett, úgy tekintenek, mint bajkeverőkre és olyanokra, akik megzavarják a békét.

Tekintettel arra, hogy az ez évi ökumenikus imahét az indiai dalit közösségre összpontosít, a tanítványságnak ez az útja jelképesen fogalmazva egy „olyan út, amelyet a dalit dobok ritmusa kísér”. Számos dalit-közösséget az indiai falvak professzionális, rituális dobolásával azonosítják. A dalit dobolás nem csak az isteni erő jelenlétét hívja, hanem a közösség biztonságos útját biztosítja azáltal, hogy megvéd a gonosz erőkkel szemben. Ma úgy tekintünk a dalitok dobolására, mint ami a dalit kultúrának és önazonosságának az ünneplése. Tehát amikor a tanítványságnak arról az útról beszélünk, amelyet a dalit dob kísér, a tanítványságnak arra a formájára utalunk, amely arra emlékezik, hogy az Isten megtartó jelenléte a kivetettekkel van. A tanítványságnak arra a formájára is emlékeztet, amely elismeri a dalitoknak az öngyógyító erejét, amikor a gonosszal konfron-

tálódnak, s ezzel hozzájárulnak a szélesebb közösség jólétéhez. A tanítványságnak egy olyan formájára nyerünk felhívást, amely igent mond a dalit kultúrára és önazonosságra, mint Krisztus jelenléte megtapasztalásának váratlan terére. (Mt 25,40). Ez a tanítványság fog elvezetni a keresztény egység igaz szolidaritásához és formáihoz, amelyekben nincsen igazságtalanság, diszkrimináció és kitzasztás.

A szandálvarrás egyike azoknak a foglalkozásoknak, amelyet bizonyos indiai dalit közösségekkel társítanak. Így a szandálvarrás a dalit közösségek túlélésének egyik eszköze, mely egyben szimbolizálja a reménységnek és egybekovácsolását megalázó és lealacsonyító feltételek között. A napi imádságainknak az a reménysége, hogy a dalitok túlélésének az ajándéka számunkra olyan szandál lehet, amelyet fölveszünk, miközben az igazságosságnak az útján járunk a magunk környezetében, követve Isten elvárásait. „A keresztyének közötti, kasztrendszerre emlékeztető mindennemű előítélet” – mondta II. János Pál pápa – ellenkezik a hiteles humán szolidaritással, veszélyezteti az alapvető spiritualitást és egy komoly akadálya az evangelizáció egyházi missziójának.” Az igazságosságnak, egységnek és békességnek Istene tegyen képessé bennünket, hogy hiteles jelei legyünk az emberi szolidaritásnak azáltal, hogy arra erősít meg bennünket, hogy az Ő akarata szerint éljünk.

A 2013-AS EGYETEMES IMAHÉT ANYAGÁNAK ELŐKÉSZÍTÉSE

Az egyetemes Imahét anyagának eredeti vázlatát az Indiai Keresztény Diákmozgalom készítette az Össz-indiai Katolikus Egyetemi Szövetséggel és az Indiai Ökumenikus Tanáccsal egyetértésben. Mindazoknak köszönetet mondunk, akik ebben fáradoztak, különösen is:

Őeminenciája *dr. Geevarghese Mar Coorilos* metropolitának, a Malankara Jakobita Szír Ortodox Egyházból;

Bernadine asszonynak az Össz-indiai Katolikus Egyetemi Szövetségből;

Dr. Aruna Gnanadasonnak, a Dél-indiai Egyházból

Dr. Peniel Rufus Rajkumarnak az Egyesített Teológiai Szemináriumából;

Vineeth Koshynak, az Indiai Ökumenikus Tanácsból;

Anita Hepsibah asszonynak, a Dél-indiai Egyházból;

Chrisira Nithyakalyani asszonynak a Tamil Lutheránus Egyházból;

Raj Bharath Patta lelkésznek az Andhra Lutheránus Egyházból.

A végső szöveget az Egyházak Világtanácsa Hit- és Egyházszervezet Bizottsága és a Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Tanács által létrehozott Nemzetközi Bizottság tagjai hozták létre. A Nemzetközi Bizottság 2011 szeptemberében találkozott Bangalóréban, Indiában az Indiai Keresztény Diákmozgalom és társai tagjaival és köszönetet mondanak a Keresztény Diákmozgalomnak a nagylelkű vendégszeretetért.

ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELET

BEVEZETÉS AZ ÖKUMENIKUS ISTENTISZTELETBE

Mit kíván tőlünk Isten?

Mikeás 6,6-8 alapján

Az idei istentiszteleten az Indiai Keresztény Diákmozgalom fiatalos jellege tükröződik. Figyelembe veszi a dalit-valóságot, és lehetőséget ad arra, hogy sajátos kegyességükben részesedjünk. Az istentisztelet bizonyos elemei az Indiai dalit háttérből érkeznek, mint pl. a dobok használata, vagy a bhajan éneklés. Ez utóbbi az éneklésének ottani, sajátos módja, amivel Istenben való hitüket erősítik. A harmadik ilyen különleges elem a tanúságtétel, ami a dalit-lelkiséget illusztrálja. Ez az igazságosságra, a szeretetteljes kapcsolatokra és az Istennel való méltóságteljes közösségre törekszik (Mikeás 6,6-8). Az istentisztelet valamiben való közös részesedés kifejezésével zárul, ami igen gyakori a dalit közösségekben. Ez esetben csírázó magokat osztunk, vagy kis facsemetét, ami a reményre és átformálódásra való elhivatottságunkat jelképezi.

A világ keresztényei ökumenikus közösségben fedezik fel az Imahét folyamán, mit jelent igazságot tenni, szívességet táplálni és alázatosságban járni Istennel. A hét nap ezt a témát bontja ki az úton járás metaforával. A dalit közösségek számára a felszabadulás felé vezető út elválaszthatatlan az egység felé haladástól. Így a mi imahét során megtett utunk közös utazásunk a dalitokkal és mindazokkal, akik az igazságosságra vágyakoznak szerves része a keresztények egységéért mondott imának.

Az indiai keresztényeknek el kellene utasítaniuk a kaszt-rendszert, mint ahogy a keresztények sehol a világon nem fogadhatják el a köztük lévő megosztottságot. „Hát részekre szakítható-e Krisztus?” (1 Kor 1,13). Ez okból gyülekeztünk most össze közös istentiszteletre, hogy a Krisztus akarata szerinti egységért imádkozzunk. Arra hívtunk el, hogy lebontsuk a köztünk lévő megosztó falakat.

Az istentisztelet felépítése

Az istentisztelet 6 elemet tartalmaz: bevezetés, dicséret és hálaadás, a bűnök megvallása és feloldozás, igeliturgia és hitvallás, közbenjáró imádságok, áldás és elbocsátás.

I. Az ünnepség dobpergéssel kezdődik, ami egyrészt az élet ünneplését jelképezi, másrészt az indiai dalit közösségek elnyomásának elutasítását.

A világon minden olyan közösség gyógyulás iránti vágyát is kifejezi, amely az igazságosságért és felszabadításért küzd. A Dalit dobolásról felvételeket láthatunk az Interneten.

<http://www.youtube.com/watch?v=7HDt7OmzUdw&feature=related>.

Azok a közösségek, amelyek nem tudnak dobokat/dobosokat szerezni, ugyanezt a szándékot más hangszerrel, vagy eszközzel fejezzék ki. Az invokáció a híres Nobel díjas író, Rabindranath Tagore írásaiból származik. A nyitó rész a Bhajan-nal folytatódik, ami egy énekelt imádság. Az előénekes kezdi, majd a gyülekezet megismétli (Telugu nyelven). A Bhajan énekekre is találunk példákat az Interneten.

II. Dicséret és hálaadás

III. Bűnvallás, bűnbocsánat: A gyülekezet tagjai körbe-

járhatnak, hogy a megbocsátás jeleként egymásnak békeséget kívánjanak. Eközben szól a zene.

IV. Az igeliturgia az Imahétre választott Mikeás 6,6-8 felolvasásával kezdődik.

Ezt követi egy dalit közösségből érkezett asszony, Sára valós életből vett bizonyágtétele. Az esemény, amiről beszámol, 2008-ban történt Khandamal-ban, Közép India Orissa nevű államában. Egy hónapig tombolt ott az erőszak, amikor hindu szélsőségesek megtámadták a főleg dalitokhoz tartozó keresztényeket. Keresztény istentiszteleti helyeket és otthonokat romboltak le. Orissa India egyik legszegényebb része, amiről mindenkinek a társadalom legdiszkrimináltabb rétegei jutnak eszébe. Az erőszakhullám 59 halálos áldozatot követelt, 115 keresztény templomot romboltak le, otthonokat tettek tönkre, és 50 ezer otthontalan ná vált keresztény keresett menedéket az erdőkhöz, később pedig az Indiai kormány által felállított menekült táborokban. Az indiai keresztények 80–90 %-a dalit megtérő. Mint ahogy a történetbeli Sárának, úgy a dalitok többségének sem volt indítéka, hogy kereszténnyé váljon, ahogy azt néha feltételezik. Számos dalit akkor tért meg, amikor a kasztrendszer elnyomásából menedéket keresve a misszióhoz érkezett. Szabadságra vágytak, amiről hitték, hogy a felszabadító Isten gyógyító hatalmában találják meg.

Itt egy saját körülményeink közül érkező hasonló bizonyágtétel is következhet.

Ezután a gyülekezet csendben gondolkodhat az elhangzott bizonyágtételeken, majd újra Isten igéjét hallgatjuk.

V. Közbenjáró imádságok

VI. Áldás és elbocsátás: A dalit közösségeken belül tipikus szokás az étel megosztása. Így tehát azt javasoljuk, hogy az istentiszteletet közös étkezés kövesse.

Az istentisztelet rendje

Mit kíván tőlünk Isten?

Mikeás 6,6-8

L: lelkész

O: olvasó

Gy: gyülekezet

I. Megnyitás

1. *Preludium*: a dalit dobok megszólaltatása, vagy más megfelelő zene

A lelkész köszönti az egybegyűlteket

2. Meghívás Isten imáadására

L: Jézus mondta: "Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük." Most legyünk csendben és ismerjük fel a közöttünk jelenlévő Szentháromság Istent!

Csendesség

3. Invokáció

O: Ahol félelem nélküli az értelem, és emelt fővel járhatsz,
ahol az ismeret szabad,
ahol a világot nem tördelték darabokra szűk belső falak,
ahol a szavak az igazság mélyéből törnek elő,
ahol a fáradhatatlan küzdelem a tökéletesség felé nyújtózik,
ahol az értelem tiszta folyama nem tévelyeg
a halott szokások kietlen homoksivatagjába,
ahol Te segíted az értelem előrehaladását
a gondolat és tett kiteljesedésébe.

Gy: Engedd, hogy országom a szabadság ezen mennyorszáágába jusson el!

(Rabindranath Tagore)

4. *Bhajan: énekelt imádság. Ezalatt ülünk vagy térde-
lünk. Egyéb ide illő ének is énekelhető.*

Saranam

Divya jyotiye, saranam

Shanthi dathane, saranam

Karuna murthiye, saranam

Saranam, saranam

Te vagy menedékünk

Isteni világosság, Te vagy menedékünk

Békét teremtő, Te vagy menedékünk

Irgalom atyja, Te vagy menedékünk.

II. Dicséret és hálaadás

*A lelkész megkéri a résztvevőket, hogy az imádság alatt
fogják meg egymás kezét, hogy így jelenítsük meg az egy-
ség és szolidaritás láncát.*

L: Dicsérünk Téged drága Istenünk, hogy sokféleképpen te-
remtettél minket.

Köszönjük Neked a sokféle kultúrát, nyelvet, hitünk
különböző kifejezési módját, szokásainkat, hagyományain-
kat. Köszönetet mondunk Neked egyházi hagyományain-
kért, amelyek erősítették és aktívan megőrizték közössége-
inket ott is, ahol azok kisebbségben élnek. Taníts minket,
hogy ünnepelni tudjuk különböző identitásainkat és ha-
gyományainkat, s hogy megerősítsük azokat a baráti és
testvéri kötelekeket, amelyek nagyobb egységre vezetnek.

Gy: Milyen szép és gyönyörűséges, amikor a testvérek
egységben vannak!

L: Dicsérünk Téged Jézus Krisztus, hogy halálod és feltá-
madásod által megbékéltettél bennünket Istennel és egy-
mással. Dicsérünk, hogy minden ember méltóságának és
értékének tiszteletére tanítasz. Köszönjük, hogy minden

nap belépsz életünkbe és szolidaritásra hívsz azokkal, akik emberi méltóságát politikai, szociális, vagy gazdasági rendszerek törték meg. Taníts minket, hogy táplálhassuk a reményt, hogy Benned legyőzhetjük mindazt, ami gonosz ezen a világon.

Gy: Milyen szép és gyönyörűsége, amikor a testvérek egységben vannak!

L: Dicsérünk Téged Szent Lélek kölcsönös egymásrautaltságunkért, és szolidaritásunkért, ami népekként és egyházakként is régi örökségünk. Taníts arra, hogy kincsnek tartsuk az egység már meglévő kötelekeit, amikor folytonos jelenlétedért köszöngünk. Lelkesíts minket a köztünk lévő teljes, látható egység felé vezető úton, amelyen mindazokkal a népekkel és mozgalmakkal együtt járunk, amelyek az életért folyó küzdelemre kötelezték el magukat

Gy: Milyen szép és gyönyörűsége, amikor a testvérek egységben vannak!

III. Bűnvallás, feloldozás

L: Tudjuk, hogy Krisztusban már *egy* vagyunk. Ennek ellenére emberi gyengeségünk miatt az egységnek e valóságát nem tudtuk mindig hitelesen megélni. Megvalljuk a megosztottság bűnét és az Úr gyógyítását várjuk

Csendesség

Gy: Alázattal borulunk lábad elé, drága Istenünk, amikor eszünkbe jutnak bűneink és megosztottságunk, amiért mi is felelősek vagyunk. Megvalljuk, hogy mi is őrizzük a kasztrendszer, az osztálytársadalom, a rasszizmus és a hatalom okozta, örökölt határokat és mindazt, ami a kereszténységet megosztottságban tartja. Bocsánatot kérjük, hogy egyházakként gyakran használtuk történelmünket és múltunkat arra, hogy másoknál különbnek tartsuk magun-

kat, és megtörjük azt az egységet, amelyre minket Krisztus hívott el.

Bocsásd meg megosztottságunkat és segíts, hogy továbbra is az egység felé törekedjünk, Jézus drága nevében kérünk. Ámen

Könyörgés

Gy: Jöjj most Jézus közénk, gyógyíts minket és megosztottságunkat. Vezess a tisztesség ösvényén, hogy mindenki megtalálja életét.

Jöjj közénk Jézus, és taníts minket arra, hogyan kell meghallanunk a társadalom peremére taszítottak kiáltását.

Jöjj közénk Jézus és lelkesíts minket közös munkálkodásra mindazokkal, akik a felszabadításért küzdenek, hogy megtört testeden belül az egységet építhessük. Ámen

Feloldozás

L: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól”
1Jn 1,9

*A lelkész arra kéri a gyülekezetet, hogy a hívek odalép-
vén egymáshoz osztozzanak a bűnbocsánat örömeiben a
béke jelének kifejezésével. Közben halkán szólhat valami-
lyen instrumentális zene*

IV. Igeliturgia

Első olvasmány: Mikeás 6,6-8.

Tanúságtétel

Amikor Sára Digaért jöttek, nem volt már ott. Egy uszályon menekült öt gyermekével és az anyósával. A kilométerekre lévő dzsungel biztonságába menekültek. Üldözői így mindent felégettek, amit Sárának hátrahagytak. Egy bekeretezett Jézus képet, egy Oriya nyelvű Bibliát,

konyhai eszközöket, ruhákat, matracokat, ágyneműt, mindent. Amikorra Sára visszalopózott, mert már biztonságosnak gondolta a helyzetet, addigra eltűnt az otthona. Csak üszkök, hamu és füst maradt. Jöttek a szomszédok, hogy együttérzésüket fejezzék ki. Sára körülnézett, egyenesen állt és a száriját határozottan a fejére húzta. Elkezdett imádkozni.

Uram, bocsásd meg bűneinket! Jézus, Te vagy az egyetlen. Ments meg minket szerencsétlenségünkből! Szabadíts meg Urunk! Nehezen bukkantak elő Sára szájából a szavak. Gyermekei lassan csatlakoztak hozzá. Sírva kérték Istentől a szabadítást. Szomszédjai és mások is csatlakoztak hozzá.

Egyszerű emberi együttérzés köteléke volt ez, és komoly emlékeztető arra, hogy semmi nem választhat el egy aszszonyt Istenétől. „Meg fogok halni. De keresztény maradok – mondta a könnyein keresztül. Sára egy rendíthetetlen és bátor dalit keresztény nő volt!

Itt következhet egy másik tanúságtétel

L: Csendben elmélkedjünk arról, amit a hitről és bátorságról szóló tanúságtételben hallottunk. Amikor megismerjük Sára testvérünk és a többiek hitét, gondoljuk végig saját hitbéli utunkat is.

Csendesség

Második olvasmány: Zsolt 86,11–16.

Taníts engem útjaidra, Uram,
hogy igazságod szerint járjak,
és tiszta szívvel féljem nevedet.
Magasztallak Uram Istenem teljes szívből,
és tisztelem nevedet örökké.
Hiszen annyira szeretsz engem,

hogy a sír mélyéből kimentettél.
Istenem! kevélyek támadtak rám,
erőszakosok hada tört életemre,
de nem számolnak veled.
Pedig Te Uram irgalmas és kegyelmes Isten vagy,
hosszú a türelmed, nagy a szereteted és hűséged
Fordulj hozzám, légy kegyelmes!
Adj erőt szolgálódnak,
segítsd meg szolgáló lányod fiát.

Harmadik olvasmány: Gal 3,26–28.

Az evangélium előtt örvendező éneket énekeljünk

Evangélium: Lk 24,13–35.

Igehirdetés

Ének

Közbenjáró imádság

L: Miközben egymással beszélgetve járjuk életutunkat vegyük észre milyen erőfeszítéseket tesz az ökumenikus mozgalom a Krisztus által óhajtott egyházi egység megvalósítása érdekében.

Gy: Küldd el Szent Lelkedet, hogy erősítse elhatározásunkat, mélyítse el beszélgetéseinket, hogy Jézus imádságát magunkénak valljuk.

L: Amikor Krisztus megtörtetett testeként járunk az úton, fájdalommal tapasztaljuk, hogy még mindig képtelenek vagyunk a kenyér megtörésében együtt részesedni. Siettesd a napot, amikor végre az Úr asztalánál is megvalósítjuk a teljes testvériséget!

Gy: Égesd szívünkbe a vágyat, hogy mindazt le akarjuk győzni, ami elválaszt bennünket, és hogy megosztottságunkban is az EGY Krisztust láthassuk.

L: A szabadság felé vándorolva, a dalit közösségekkel együtt gondolunk azokra az emberekre, akik hozzájuk hasonló diszkriminációt szenvednek el. Legyen az egyházak egysége az igazságtalan helyzetekben is a reménység jele.

Gy: Erősítsd egyházaink elkötelezettségét, hogy társadalmainkban, és közösségeinkben helyet adjunk az elnyomottaknak. Tegyük lehetővé, hogy méltóságban és szabadságban élhessenek. Engedd, hogy az ő jelenlétük és képességeik által is formálódjunk!

L: A föld gyermekeiként járva az úton felismerjük, hogy zarándokok vagyunk a nekünk ajándékozott gyönyörű teremtett világban. Engedd, hogy a földet a Te teremtményedként tiszteljük! Tégy minket érzékennyé, hogy vigyázunk rá!

Gy: Szentlelked újítsa meg a teremtést, és add, hogy odafigyeljünk a nincstelen emberek szenvedésére, akik hagyományosan bölcs gondozói a földnek és erőforrásainak.

L: Jézus barátainként járva az úton, segíts, hogy a peremre került közösségeket kísérhessük szerte a világon. Jézus őket választotta ki arra, hogy azonosuljon velük s legyőzvéen évszázadok szégyenét szabadságra és méltóságra leljenek. Engedd, hogy Krisztus ilyen tanítványaival mi is barátságot kössünk. Például a dalit keresztényekkel, akiket gyakran azért üldöznek, mert Krisztust választják és elutasítják a kasztrendszeret.

Gy: Bővítsd és mélyítsd a Veled és egymással való barátságunkat, kapcsolatainkat hogy elhívásodhoz hűségesek és hitelesek maradhassunk.

L: A korlátokon túlhaladva engedd, hogy az egység és egyenlőség közösségeit építsük.

Gy: Adj nekünk bátorságot, hogy legyőzzük azokat a kultúrákat és struktúrákat, amelyek megakadályozzák, hogy egymásban Isten jelenlétét felismerjük.

L: Amikor a Sárához hasonló asszonyok, valamint a diszkrimináció és igazságtalanság egyéb áldozatai iránti együttérzésben kellene járnunk, rázz fel minket érzéketlenségünkben!

Gy: Végy körül minket szeretetteddel, amikor Isten képét fedezzük fel minden emberben, akivel csak találkozunk. Tégy képessé minket, hogy az egyenlőtlenség társadalmi struktúráinak áttörésével igazságosan cselekedjünk.

L: Amikor ünneplve járunk, akkor vesszük észre, hogy a saját közösségünkben tapasztalt egység a hit és remény evangéliumáról tanúskodik. Míg ezt az egységet ünnepeljük, add, hogy gazdag sokféleségünket is örömként éljük meg, mint ami a Szentháromság életét tükrözi.

Gy: Hadd ünnepeljük az emberi élet csodálatos sokszínűségét, amely a méltóságért és a túlélésért folyó küzdelemből született sokféle elnyomás közepette. Engedd, hogy különbözőségünkben is a népedhez való töretlen hűséged jelét lássuk!

Krisztus nevében tárjuk Eléd imádságainkat Istenünk.
Ámen

Az Úrtól tanult imádság

Áldás és elbocsátás

L: Légy jelen közöttünk Szentháromság Isten, aki táplálsz minket! Emlékeztess minket a ránk és egyházainkra vonatkozó céljaidra.

Gy: Ámen

L: Járj előttünk az úton, Szentháromság Isten, aki megerősítessz bennünket, és vezess az egység felé vezető úton!

Gy: Ámen

L: Hívj el minket bővelkedő életre, Szentháromság Isten, Aki most is megtartasz bennünket, amikor Előtted állunk és imádsággal fordulunk Hozzád.

Gy: Ámen

L: Menjetek el a világba, hogy gyógyítsatok és gyógyuljatok.

Gy: Istennek legyen hála. Ámen

Záróének

Javasoljuk, hogy az egység jeleként közös étkezéssel fejezzük be az alkalmat.

BIBLIAI GONDOLATOK ÉS IMÁDSÁGOK AZ IMAHÉT NAPJAIRA

1. nap: Beszélgetés az úton

1Móz/Ter. 11, 1-9.	A bábeli történet, megosztottságunk eredete
Zsolt. 34,11-18.	„Jertek... figyeljetelek”: Isten beszélgetésre hív
Ap.Csel. 2,1-12	A Szentlélek kiáradása, a megértés ajándéka
Lk. 24,13-25.	Beszélgetés a feltámadott Jézussal

Igemagyarázat

Alázatosan járni Istennel azt jelenti, hogy emberekként beszélgetünk egymással és az Úrral s nagyon tudatosan figyelünk mindarra, amit hallunk. Ennek megfelelően az Egyetemes Imahét ünnepét azzal a bibliai történettel kezdjük, amely a beszélgetésnek lényegéről szól. A beszélgetés központi része az ökumenikus mozgalomnak, hiszen az teret nyit az egymástól való tanulásra, a közös dolgaink megosztására és a különbözőségeink megismerésére. Ezen az úton a kölcsönös megértés felé haladunk. Az egység keresésének ajándékában megerősödhetünk a tekintetben, hogy Isten elvárásaira felelnünk kell: az igazi beszélgetésben az igazságot keressük, és a kedvességet gyakoroljuk. A felszabadulás élménye az egész világon nyilvánvalóvá teszi, hogy a szegénységre ítélt emberek elszigeteltségét legyőzi a párbeszéd gyakorlása.

A mai igénk a Teremtés Könyvéből, valamint a pünkösdi történetből egyrészt az ember cselekedetéről beszél, másrészt Isten nagy felszabadító tervéről. Babel tornyának

története először is leírja, hogy ahol nincs nyelvi akadály, ott nagy dolgok történhetnek. Mindazonáltal arról beszél a történet, hogy ezt a nagy lehetőséget az emberek önmaguk önző hírnevének növelésére akarták fordítani: „szerezzünk magunknak nevet” Ez volt a készítésük arra, hogy egy nagy várost építsenek. Ennek a tervnek az lett a vége, hogy a beszédük összezavarodott. Ebből meg tanulhatjuk, hogy az igaz emberségünket azzal szolgáljuk, ha türelmesen figyelünk a másik emberre, aki nem olyan, mint mi. A Szentlélek pünkösdi kitöltetése – amely mögött Jézus Krisztus feltámadásának hatalma áll – teszi lehetővé a megértést a különbözőség közepette is. Most arra nyerünk meghívást, hogy osztozzunk a beszélgetés ajándékában, hogy Krisztus és az Ő felszabadító ereje felé fordulva figyeljünk egymásra. Arra hívtunk, hogy a Szentlélek erejében járjunk.

Az emmausi úton járó tanítványok élménye egy olyan beszélgetés, amely a veszteség és a meghíúsult reménység lelki környezetében zajlik. Hasonló helyzetben találjuk magunkat, mint olyan egyházak tagjai, amelyek megosztottságban élnek és olyan társadalmak tagjai, amelyeket előítéletek és egymástól való félelmek szabdálnak szét. Mégis, éppen ez az a helyzet, amelybe Jézus csatlakozik a beszélgetőkhöz. Nem úgy, mint egy felsőbbrendű tanár, hanem egyszerűen, mint útitárs. Része akar lenni beszélgetéseinknek és az a kívánsága, hogy mi is Vele akarjunk maradni. Akarjunk Vele többet beszélgetni mindaddig, amíg egyszer csak felismerjük, hogy a feltámadott Úrral találkoztunk.

Minden keresztyénnek van valamelyes ismerete a Jézussal való találkozásról és szavának arról a hatalmáról, amely által *hevül a szívünk*. A felismerésnek ez az élménye arra hív, hogy mélyebb egységben legyünk Krisztussal. Folyamatos beszélgetés egymással és Jézussal – még széthúzásaink közepette is – az egység felé vezető úton tart bennünket.

Imádság

Krisztus Urunk, örömteljesen valljuk meg a Benned való azonosságunkat. Köszönjük, hogy a szeretet párbeszédére hívsz magaddal és egymással. Nyisd meg szíveinket, hogy tökéletesen osztozzunk a Tőled tanult imádságban, amelyet mindannyian ismerünk s e közös imádság által közelebb kerülünk egymáshoz. Adj bátorságot, hogy együtt tegyünk tanúbizonyságot az igazságról s add, hogy a beszélgetéseink elérjék azokat is, akik a megosztottságot munkálják. Küldd el Lelkedet, hogy képessé tegyen bennünket olyan helyzetek megkérdőjelezésére, amelyekből a méltóság és az együttérzés hiányzik társadalmainkban, országainkban és a világban. Élet Ura, vezess bennünket igazságosságra és békére. Ámen.

Kérdések

- Hol gyakoroljuk az igaz párbeszédet a megosztottságaink közepette?
- A beszélgetéseink valamilyen nagy emberi tervre irányulnak vagy arra az új életre, amely a feltámadás reménységét hordozza?
- Mit tesznek azok az emberek, akikkel párbeszédet folytatunk, és mit tesznek azok, akik nem vesznek részt a beszélgetéseinkben? Miért?

2. nap: Úton Krisztus megtörtetett testével

Ez. 37, 1-14.	„Életre kelnek-e még ezek a csontok?”
Zsolt. 22, 1-8.	Isten kigúnyolt és megbántott szolgálója az Úrhoz kiált
Zsid. 13, 12-16.	Meghívás Jézushoz „a kapunk kívül”
Lk. 22, 14-23.	Jézus megtöri a kenyeret s szenvedése előtt önmagát adja ajándécul

Igemagyarázat

Istennel alázatosan járni azt a felhívást jelenti, hogy hagyjuk el kényelmünknek a helyeit és csatlakozzunk másokhoz, különösen is a szenvedőkhöz.

„Elszáradtak a csontjaink, és elveszett a reménységünk, végünk van.” Ezékielnek ezek a szavai világunk tömegeinek az élményét visszhangozzák. Indiában a Dalit közösségek megtöretett népét alkotják azok, akiknek az élete szemléletesen beszél a szenvedésről. Arról a szenvedésről, amelyben Jézus, a Megfeszített osztozik. Minden idő és minden földek megsebzett embereivel együtt kiált Jézus az Atyához: „én Istenem, én Istenem miért hagytál el engem?”

A keresztények így tekintsenek a keresztre. A zsidókhoz írt levél nem csak azt teszi világossá, hogy Jézus szenvedése megváltást hoz a társadalom szélére sodródottak számára is, hanem arra hívja a tanítványait, hogy menjenek a kapun kívül és ott csatlakozzanak hozzá. Amikor a társadalom olyan kirekesztetteivel találkozunk, mint például a dalitok és felismerjük a Megfeszítettet szenvedéseikben, a tanulság egyértelmű. Krisztussal lenni azt jelenti, hogy szolidárisak vagyunk a kirekesztettekkel, akiknek sebeiben osztozik.

Krisztusnak a kereszten megtöretett teste „érted töretett meg”. Krisztus szenvedése és halála történetének előképe megjelenik az utolsó vacsorában. Következésképpen Krisztus halál fölötti győzelmét ünnepeljük az eucharisztia-ban. Ebben a krisztusi ünnepségben Krisztus megtöretett teste egyben az Ő feltámadott és megdicsőült teste is. Megtöretett a teste, így osztozhatunk életében és Benne egy test lehetünk.

Mint keresztények az egység felé vezető úton gyakran úgy látjuk az eucharisziát, mint ami megosztottságunk botrányát kézzel foghatóan jelzi, hiszen tudjuk, hogy ma még nem tudunk úgy osztozni ebben a szentségben, mint ahogy

kellene. Ez a helyzet arra hív, hogy megújult erőfeszítéssel munkáljuk az egymással való mélyebb közösséget.

A mai felolvasásunk azonban még valami mást is üzen. Krisztus megtöretett testével való járás egy eucharisztikus közösségre jelent nyitást. Arra, hogy megosszuk a kenyeret az éhezőkkel, hogy letörjük a szegénység és egyenlőtlenség falait. Mert ez is eucharisztikus cselekedet, amelyben a krisztusiak mind meghívást nyernek. XVI. Benedek pápa ezt mondta az eucharisziáról: „ez egy olyan szentség, amelyet nem csak hinni és ünnepelni kell, hanem amelyet meg is kell élni”. (Sacramentum Caritas). Egyetértésben az ortodox felfogással, „a liturgiát követő liturgiáról” elismerjük, hogy „semmi nem hitelesen emberi”, amely nem találja meg helyét az eucharisziában. (SC71)

Imádság

Együttérzés Istene, Fiad meghalt a kereszten s megtöretett teste által a mi megosztottságunk legyőzést nyerhet. És mi újra és újra megfeszítjük Őt a megosztottságunkkal. Megfeszítjük Őt olyan rendszerekkel és gyakorlatokkal, amelyek szembehelyezkednek a Te szerető gondoskodással és aláaknázzák azok iránti igazságosságodat, akik kizárattak teremtésed ajándékaiból. Küldd el Lelkedet, hogy életet és gyógyulást leheljen a mi összetört állapotunkba, s ezáltal együtt tehessünk tanúbizonyságot Krisztus igazságáról és szeretetéről. Jöjj velünk az úton a felé a nap felé, amikor meg tudjuk osztani az egy kenyeret és az egy poharat a közös asztalon. Élet Ura vezess bennünket igazságosságra és békére. Ámen.

Kérdések:

- A prófétai hagyomány fényében, amely szerint Isten igazságosságát akar inkább, mint azt nélkülöző rítust, meg kell kérdeznünk: hogyan ünnepeljük az eucha-

risztiát, Krisztus megtöretettségének és új életének titkát azokon a helyeken, amelyeken járunk?

- Mit tehetünk keresztényként együtt, hogy hitelesebb bizonyosságát adjuk Krisztusban való egységünknek, a megpróbáltatások és a kirekesztések helyein?

3. nap: Úton a szabadság felé

2Móz/Kiv.1, 15-22.

A héber bábák inkább Isten törvényének engedelmeskednek, mint a fáraó parancsának

Zsolt.17, 1-6.

Az őszinte imádságra figyel az Úr

2Kor.3, 17-18.

Isten gyermekeinek dicsőséges szabadsága Krisztusban

Jn.4,4-26.

Beszélgetés Jézussal a samáriai asszonyt szabadabb életre vezeti

Igemagyarázat

Az Úrral alázatosan járva mindig a szabadság felé megyünk, amelyet Ő nyit meg minden ember előtt. Ezért ünnep, ha Vele járunk. Ünnepeljük a szabadságért való küzdelem titkát, amely éppen azon a helyen történik, ahol az elnyomás, az előítélet és a szegénység elviselhetetlen terhenek tűnik. Embertelen parancsoknak és feltételeknek a határozott visszautasítása – olyanoknak, amelyeket például a fáraó adott a rabszolgasorban élő zsidó nép bábáinak – olykor jelentéktelen cselekedeteknek tűnhetnek. Ugyanakkor gyakran ezek azok a cselekedetek, amelyek a helyi közösség szabadsága felé vezetnek világszerte. Tehát a szabadság iránti elkötelezettséget ünnepeljük, – méltóságban,

társadalmi elfogadottságban és a javak tisztességes elosztásában – valami olyat, amelyet a Dalit közösségekben látunk. Az ilyen elkötelezett „utazás” meghozza az evangélium ajándékát, amely reménységet ad a világban jelenlévő egyenlőtlenségek elszenvedőinek.

Az az utazás, amely lépésről lépésre az előítélet gyakorlatából és annak igazságtalan megkülönböztetéseiből való szabadulás felé visz, Jézusnak abból a történetéből táplálkozhat, amelyben találkozik a samáriai asszonnal a kútnál. Az asszony mindenekelőtt megkérdőjelezi azt az előítéletet, amellyel együtt él, továbbá azt az utat keresi, amely könnyebbséget jelentene élete gyakorlati terhei alól. Ezek a területek adják a Jézussal való beszélgetésnek kiindulását. Jézus vállalja a beszélgetést a maga gyakorlati szükséglete alapján, nevezetesen, hogy az asszony segítségére szorul, mert szomjas és annak alapján is, hogy vállalja annak a társadalmi előítéletnek az átgondolását, amely megkérdőjelezi ennek a segítségnyújtásnak a megvalósítását. Lépésről lépésre egy szabadabb élet körvonalazódott az asszony előtt, amint életének összetett valósága új megvilágításba került Jézus szavai által. Végül ezek a személyes meglátások visszatérítik a beszélgetést abba a mederbe, hogy azon, ami megosztja az embereknek ezt a két csoportját, – tehát, hogy hol kell istentiszteletet tartani – felülemelkedtek. „Lélekben és igazságban” kell imádni az Urat. Ebből megtanulhatjuk, hogy hogyan szabadulhatunk meg azoktól az erőktől, amelyek visszatartanak az együttéléstől és az élet teljességétől.

A Krisztusban való szabadabb életre való meghívás egy mélyebb közösségre való meghívást jelent. E közösségben azok a dolgok, amelyek elválasztanak – mint keresztyéneket, akik az egységért dolgoznak, és mint embereket, akiket

igazságtalan hagyományok és egyenlőtlenségek választanak el egymástól – fogságban tartanak és elrejtenek egymás elől, lényegüket veszítik. Szabadságunk a Krisztusban – amelyet úgy is mondhatunk, új életünk a Szentlélekben – felszabadít bennünket, arra, hogy fedetlen arccal álljunk együtt az Isten dicsősége előtt.

Ebben a dicsőséges fényben látjuk egymást igazán, amint növekszünk a krisztusi létünkben a keresztyénység teljessége felé.

Imádság

Szabadító Istenünk! Köszönjük azoknak a reményteljes hitét és kitartását, akik méltóságért és az élet teljességéért harcolnak. Tudjuk, hogy felemeled azokat, akik elvetettek és megszabadítod azokat, akik megkötözöttek. Fiad, Jézus velünk jár, hogy megmutassa nekünk a hiteles szabadság ösvényét. Add, hogy megbecsüljük, mindazt, amit kaptunk s, hogy elég erősek legyünk mindannak legyőzésére, amely belülről tesz rabszolgává. Küldd el Lelkedet, hogy az igazság megszabadítson bennünket s így egyesített hanggal tudjuk hirdetni a világ iránti szeretetedet. Élet Ura! Vezess bennünket igazságosságban és békében! Ámen.

Kérdések

- Vannak olyan idők, akár a saját keresztyén közösségünkön belül, amikor az előítéletek és a világ ítéletei – tekintettel társadalmi osztályra, korra, nemre, fajra, iskolázottságra – megakadályoznak bennünket abban, hogy egymást Isten dicsőségének fényében lássuk?
- Melyek azok a kis gyakorlati lépések, amelyeket, mint keresztyének tehetünk az Isten gyermekeinek szabadsága felé (Róm.8, 21) egyházaink és a szélesebb társadalom érdekében?

4. nap: Úton, mint a föld gyermekei

3Móz./Lev. 25, 8-17.	A föld a közös jót és nem a személyes nyereséget szolgálja
Zsolt. 65,5b-13.	Az Isten kegyelmének gyümölcsöző kitöltetése a földön
Róm.8, 18-25.	Az egész teremtés sóvárgása a megváltásra
Jn. 9, 1-11.	Jézus gyógyítása: sár, testek és víz

Igemagyarázat

Ha az Úrral alázatosan járunk, mindig tisztában vagyunk azzal, hogy részei vagyunk a teremtésnek és elfogadói az Isten ajándékainak. A mai világban egyre növekszik annak elismerése, hogy első helyen kell szerepelnie saját kis világunk jobb megismerésének.

Keresztények között különösen is növekszik a környezet- és teremtésvédelem tudata, amely szerves része az Istennel, mint Teremtővel való alázatos járásnak. Hiszen mindaz, amink van Isten ajándéka a teremtésben és nem tehetünk vele azt, amit kívánunk. Ezért született az a döntés, hogy szeptember 1 – október 4. között a keresztyének a Teremtést ünnepeljék. Ez az ünnep egyre több egyházban válik gyakorlattá. 1989-ben I. Dimitriosz, egyetemes pátriárka hirdette meg szeptember 1-jét a környezetért való imádság napjaként. Az ortodox egyház liturgiai éve ezen a napon kezdődik, amelyen Isten világteremtő tetteire emlékeznek. Október 4-én sok nyugati egyház emlékezik Assisi Szent Ferencre, a Teremtés Himnuszának szerzőjére.

A Teremtés Ideje tehát különösen is a nyugati és keleti keresztény tradíciók teremtésvédelmi elkötelezettségének kifejezésével telik.

Krisztus története az egész teremtés megváltásáról szól. Ez a teremtésnek a saját története. A hit, amely szerint Jézusban Isten emberi személlyé lett egy adott helyen és időben, központi hitelve minden keresztyénnek. Minden keresztyén vallja, hogy a megtestesülés, az inkarnáció alapvető elismerése a teremtés – testek, ételek, föld, víz és minden, ami táplálja az életünket a földön – fontosságának. Jézus ennek a világnak teljesen részévé lett. Egy kicsit megbotrántoztató lehet hallani, hogy Jézus nyálával és a föld porával gyógyít. A teremtett világ szervesen kapcsolódik Istennek új életet hozó kegyelméhez.

Világszerte – többnyire – azok a legszegényebb emberek dolgoznak a földeken, akik maguk nem osztoznak munkájuk gyümölcsében. Indiában nagyon sok dalitnak ez a tapasztalata. Ugyanakkor a dalit közösségek gondoskodnak a föld megműveléséről, amely tükrözi az ő munkájuk bölcsességét.

A földről való gondoskodás magában hordozza azt az alapvető kérdést is, hogy az embereknek mi módon kell élni a teremtéssel és mi az a mód, amely igazán emberi mindenki számára. Hogy a föld – művelése és tulajdonlása – amikor gyakran a gazdasági egyenlőtlenségnek és a munka lebecsülésének a forrása, akkor a keresztyének együtt emeljék fel ez ellen szavukat és egyesítsék erőiket. A kizsákmányolásnak ezekre a veszélyeire hívja föl a figyelmet a Szövetségnek az az intézménye, amely a Jubileumi Év bevezetéséről gondoskodik, Mózes 3. könyve szerint.

A föld és annak gyümölcse nem arra adatott, hogy némelyek előnyt szerezzenek, hanem arra, hogy minden-

kinek a javára legyen. Ez nem csak egy vallásos eszme, hanem nagyon is valóságos gazdasági és üzleti megfontolása annak, hogy hogyan kell gondozni, venni és eladni a földet.

Imádság

Élet Ura! Köszönjük a földet és a föld munkásait, akik gyümölcsöt termelnek. Segítsen bennünket a Szentlélek, az élet adója annak felismerésében, hogy mi is részei vagyunk a teremtésnek és a teremtés kapcsolatrendszerének. Tanuljuk meg a föld gondos ápolását, s hogy figyeljünk a teremtés szavára. Hogy igazán Jézus nyomdokai-ba járjunk, s ezzel gyógyulást hozzunk a föld sebeire, továbbá igazságos elosztását mindannak, amit a föld terem. Élet Ura! Vezess bennünket igazságosságban és békében. Ámen.

Kérdések

- A mai olvasmányok meghívják a keresztyéneket a föld javára történő közös cselekvés egységére. Hol gyakoroljuk a jubileumi év lelkületét, mint keresztyének a saját életünkben?
- A magunk keresztyén közösségeiben, hol vesszük föl a harcot azokkal az erőkkel szemben, amelyek lealacsonyítják és kizsákmányolják a földet? Hol tudjuk együtt tanulni és tanítani azt, hogy nagyobb tiszteletet adjunk Isten teremtett világának?

5. nap: Úton Jézus barátaiként

Énekek Éneke 1, 5-8. Zsolt. 139, 1-6.	Szeretni és szeretetnek lenni Megvizsgálsz és ismersz en- gem
3Jn 2,8. Jn.15, 12-17.	Vendégszeretet Krisztusban Barátainnak nevezlek ben- neteket

Igemagyarázat

Az Istennel való alázatos járás nem jelent egyedüllétet. Sokkal inkább azt jelenti, hogy azokkal járunk, akik Isten köztünk való jelenlétének életes bizonyítékai, tehát a barátainkkal. A szeretet szabadságában képesek vagyunk barátokat választani és arra is, hogy minket barátjuknak válasszanak mások. „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket” – mondja Jézus mindnyájunknak. Jézus barátsága átalakítja és meghaladja családi és társadalmi kapcsolatainkat. Isten mindannyiunk iránti mély és tartós szeretetéről beszél.

A Biblia szerelmi költeménye, az Énekek Éneke különböző legtöbbször azt az értelmezést nyeri, hogy az abban leírtak szerint szereti Isten Izraelt vagy Krisztus az egyházat. A Könyv egymást szeretők szenvedélyéről tesz bizonyosságot, amely meghaladja a társadalom mesterségesen elválasztó falait. Amikor a szerelmes azt mondja szerelmének „fekete vagyok és gyönyörű”, a szavai azt a kérést sugallják, „ne bámulj engem, azért mert sötét a bőröm.” De a szerelmes bámul, mélyen vizsgálódik és továbbra is szerelmét választja, amint Isten teszi ezt velünk Krisztusban. A dalitok tudják, hogy amikor Isten vizsgálja őket, ezt szenvedélyes szeretettel teszi. Amikor Krisztus azt mondja a dalitoknak „barátainnak nevezlek benneteket”, ez abból az

embertelen és igazságtalan helyzetből való szabadításnak egy formája, amelyet a kasztrendszer erőltet rájuk. Ma Indiában egy dalit számára drága dolog Krisztus barátjává válni.

Mit kíván az Úr azoktól, akiket arra hív, hogy mint barátai járjanak vele? Indiában ez egy meghívást jelent, hogy karolják föl a dalitokat, mint egyenértékű barátaikat. A felhívás, hogy legyünk Jézus barátainak a barátai, egy másik módja a keresztyén egység megértésének, amelyért ezen a héten imádkozunk. Keresztyének világszerte meghívást nyernek, hogy legyenek mindazoknak a barátai, akik a megkülönböztetés és az igazságtalanság ellen harcolnak. A keresztyén egység felé való járás megköveteli, hogy alázatosan Istennel és Jézus barátaiként, Jézus barátaival járjunk.

Imádság

Jézus, születésünk pillanatától felajánlottad számunkra barátságodat. A Te szereteted minden népet átölel, különösen azokat, akik kivetettek, elutasítottak, az emberek által felállított kasztrendszer vagy faji megkülönböztetés miatt. Benned való teljes méltóságunkkal és bizalmunkkal hadd járjunk egymás iránti szolidaritásban és öleljük át egymást a Lélekben, mint Isten gyermekei. Élet Istene, vezess bennünket igazságosságban és békében. Ámen.

Kérdések

- Kik azok közösségeitekben, akiket barátságotokba hív Krisztus?
- Mi akadályozza Jézus barátait abban, hogy egymásnak barátai legyenek?
- A tény, hogy ugyanannak a Jézusnak vagyunk a barátai, hogyan provokálja az egyházak megosztottságát?

6. nap: Úton, akadályokon át

Ruth4, 13-18.	Ruth és Boáz utóda
Zsolt. 113.	Isten a szükségben lévők segítőtje
Ef.2. 13-16.	Krisztus lebontja az elválasztó falainkat
Mt. 15, 21-28.	Jézus és a kánaáni asszony

Igemagyarázat

Istennel aláztatosa járni azt jelenti, hogy az Isten gyermekeit elválasztó és sértő akadályokon túl járunk. Indiában a keresztények tisztában vannak megosztottságukkal. A dalitokhoz való viszonyulás egyházakban és egyházak között megosztó, amely elárulja annak az egységnek a bibliai vízióját, amelyért ezen a héten imádkozunk. Pál apostol átélte az ősegyházban a zsidó és a pogány keresztények közötti megosztottságot. Erre az akadályra és minden ebből következőkre Pál apostol azt mondja, hogy Krisztus a mi békességünk, „aki a két nemzetséget eggyé tette, és az ő testében lebontotta az elválasztó falat...” Máshol Pál ezt írja: „Akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltötétek magatokra. Krisztusban tehát nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, nincs férfi, sem nő, mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.” (Gal. 3,27-28.) Krisztusban az ókori világ összes komoly akadálya – és azok mai megfelelői – megsemmisült, mert a kereszten Jézus önmagában egy új emberséget teremtett.

Abban a világban, amelyben a vallási akadályokat nagyon nehéz áthidalni, azok a keresztyének, akik az indiai sok-vallású társadalomban egy elenyésző kisebbséget alkotnak, emlékeztetnek a vallásközi párbeszéd és együttműködés fontosságára. Máté evangéliuma arról beszél, hogy milyen

nehéz még Jézus számára is, és természetesen a tanítványai számára áthidalni a vallási, a kulturális és a nemek közötti akadályokat, amikor találkozott egy kánaáni asszonnnyal, aki azt kérte Tőle, hogy gyógyítsa meg a leányát. A tanítványok feltámadó ösztönét, hogy elküldjék őt, és Jézus próbára tévő első gondolatát is legyőzte az asszony nagy hite és nagy szüksége. Innentől kezdve Jézus és tanítványai képesek voltak átlépni az ókori világ mesterséges emberi akadályait és gátjait. De erre látunk példát már a héber Bibliában is. Ruth Könyve – egy más kultúrába és vallásba tartozó moábi asszony története – azzal fejeződik be, hogy megemlíti a zsidó Boáztól született utódát. Fiúk Óbéd, Isainak, Dávid apjának lett az apja. Az ősi Izrael hős királyának leszármazása azt tükrözi, hogy Isten akarata akkor teljesülhet, amikor az emberek átlépik a vallási és kulturális akadályokat. Az Istennel való járás megköveteli, hogy legyőzzük azokat az akadályokat, amelyek a keresztyéneket elválasztják egymástól és más vallások követőitől. A keresztyén egység felé való haladás megköveteli, hogy Istennel járva felülemelkedjünk a bennünket elválasztó akadályokon.

Imádság

Atyánk, bocsásd meg nekünk a kapzsiság, az előítélet és a lekezelés gátjait, amelyeket folyamatosan újraépítünk, és amelyek elválasztanak bennünket egyházon belül és egyházak között. Továbbá elválasztanak a másvallásúaktól és azoktól, akikre úgy tekintünk, mint akik kevésbé fontosak, mint mi. A Szentlelked adjon bátorságot, hogy átlépjük ezeket az akadályokat és letörjük azokat a falakat, amelyek elválasztanak egymástól. Krisztussal bátran lépjünk ismeretlen területekre, s hirdessük az Ő szerető elfogadásának az üzenetét és az egész világ egységét.

Élet Istene, vezess bennünket igazságosságban és békében. Ámen.

Kérdések

- Melyek azok az akadályok, amelyek elválasztják a keresztényeket egymástól közösségekben?
- Melyek azok az akadályok, amelyek elválasztják a keresztényeket más vallási hagyományok követőitől közösségekben?

7. nap: Úton szolidaritásban

4Móz./Szám.27, 1-11.

A leányok örökségjoga

Zsolt. 15.

Ki tartózkodhat az Úr szentélyben?

ApCsel 2, 43-47.

A tanítványoknak mindenük közös volt

Lk. 10, 25-37.

Az irgalmas szamaritánus

Igemagyarázat

Alázatosan járni Istennel azt jelenti, hogy szolidárisak vagyunk mindazokkal, akik az igazságosságért és a békéért küzdenek. Ez feltesz egy kérdést mindazoknak, akik a kereszténynek egységéért imádkoznak ezen a héten: mi az az egység, amit keresünk? A Hit és Egyházszervezet Bizottság, amelynek tagjai az Egyházak Világtanácsa tagegyházai, valamint a római katolikus egyház, az egység alatt az „egy hitben és egy eucharishtiában részt vevők látható egységét” érti. Az ökumenikus mozgalom arra vállalkozik, hogy legyőzze a krisztusiakat elválasztó, történelmi és jelenkori, gátakat. Mindezt annak a látható egységnek a látomásában képzelem, amely együtt látja az egyház természetét és küldetését az emberiség egységéért való szolgálatban és

abban a küzdelemben, amely mindaz ellen harcolt, ami az emberek méltóságát sérti és közējük áll. A Hit és Egyházszervezet Bizottság ezt mondja: „Az egyház arra hivatott és arra kapott felhatalmazást, hogy osztozzon mindenek szenvedésében érdekképviselő és gondoskodás által a szegények, a szükségben lévők és a kirekesztettek javára.. Ez azt jelenti, hogy kritikusan elemezze és tanulmányozza az igazságtalan rendszereket és az átalakításukon fáradozzék... Ez a hűség bizonyoságtétel magukat a keresztényeket arra hívja, hogy vállaljanak szenvedést az evangélium érdekében. Az egyház arra hivatott tehát, hogy meggyógyítsa és megbékítse az összetört emberi kapcsolatokat és, hogy Isten eszköze legyen az emberi megosztottság és gyűlölködés megbékítésében.” (Az egyház természete és küldetése).

Az indiai egyházak sok példáját tudják adni ennek a gyógyításnak és megbékítésnek. A dalit keresztények emlékeztetnek bennünket azokra az igazságtalanságokra, amelyekben szenvednek és azokra a lehetőségekre, amelyekkel azok legyőzhetőek. A közelmúltig Indiában az öröklési törvény megfosztotta a leányokat az öröklés jogától. Az egyházak támogatták ennek az idejét múlt törvénynek a visszavonását. A Celofhad leányainak történetét, amelyben Mózes Istenhez fordul igazságért, amely támogatja a leányok jogait, segítségül hívták a nők jogai érdekében. Így a dalit keresztényeket ilyen bibliai bizonyoságtétel is motiválta az igazságosságért való küzdelmükben. Szövetséget kötöttek más vallású dalitokkal, szekuláris közösségekkel és társadalmi mozgalmakkal Indiában és világszerte, hogy szembeszálljanak az igazságtalanságokkal. A dalitok az igazságosságért való küzdelmükben lelkesítést kaptak más, szintén társadalmi reformokért küzdő mozgalmak példáitól.

Az egyház bibliai képe, amely az elnyomottal való közösségvállalást mutatja, Jézus példázata az irgalmas szamaritánusról. Hasonlóan a dalitokhoz az irgalmas szamaritánus is egy megvetett és lenézett közösségből származott. Mégis ő az, aki a gondját viseli az útszélien hagyott embernek és cselekvő szolidaritással hirdeti az evangélium reménységét és erősségét.

Az út a keresztény egységhez feltételezi, hogy alázatosan együtt járjunk Istennel szolidárisan mindazokkal, akik a kedvességnek és az igazságosságunknak a szükségében szenvednek.

Imádság

Szentháromság Isten, igaz életedben egyedülálló példáját adod az egymásra utaltságnak, a szeretetközösségnek és szolidaritásnak. Egyesíts bennünket, hogy mi is így éljünk. Taníts bennünket, hogy megosszuk a reménységünket, amelyeket azokban az emberekben találunk, akik az életért küzdenek világszerte. Az ő kitartásuk lelkesítsen bennünket, hogy legyőzzük saját megosztottságunkat, hogy szent egyetértésben éljünk egymással, s hogy egymással szolidaritásban járjunk. Élet Istene, vezess bennünket igazságosságban és békében. Ámen.

Kérdések

- Közösségekben kik azok, akik a krisztusiak szolidaritására szorulnak?
- Mely egyházak vállalnak vagy vállaltak közösséget veletek?
- Szűkebb környezetekben keresztény egységnek mely láthatóbb formái tudnák növelni az egyházak szolidaritását azok iránt, akik a kedvességnek, az igazságosságunknak a szükségében élnek?

8. nap: Ünnepelve az úton

Hab. 3, 17-19.	Ünneplés a nehézségek idején
Zsolt. 100.	Isten tisztelete az egész világon
Fil.4, 4-9.	Örüljete az Úrban mindenkor
Lk.1, 46-55.	Mária éneke

Igemagyarázat

Alázatosan járni az Úrral azt jelenti, ünneplésben járni. Az Indiába látogatókat megrázó élménnyel tölti el a dalitok elszenvedett nehézsége és küzdelme. Ugyanakkor a múlhatatlan reménységük és ünneplésük is. Volt egy nyomornegyed Bangaloréhoz közel, amelyben többnyire dalitok és olyan alsóbb osztályok laktak, akik Tamil Naduból jöttek, mint vendégmunkások a vasút építéskor, még az Indiai függetlensége előtt. Az a veszély fenyegette őket a 80-as évek elején, hogy a vasúttársaság elűzi őket otthonaikból. Ekkor a közösség – a nők vezetésével – úgy megszervezte magát, hogy új földet találtak és állandó otthonokat tudtak építeni maguknak közel ezren. E közösség tagjai 2011-ben költöztek új otthonaikba, amelyeket ők maguk fizettek. Ez egy szép példája annak az igazságtalanság elleni harcnak, amelyet nagy reménységgel sikerre vittek, és amely ünneplésre hív.

A mai bibliai olvasmányainkban is a reménység és az ünneplés együtt jár. Habakuk próféta örvendezik az Úrban a szárazság és a terméketlenség idejében. Ez a történet is bizonyágtétele annak, hogy Isten népével együtt jár a megpróbáltatásokban is, s ennek tudata maga a reménység ünneplése. Az áldott Szűz Mária ellátogat Erzsébet nevű unokatestvéréhez azért, hogy áldott állapotát ünnepelje. Eléneklí a *Magnificat*ot, mint ami a reménység éneke gyermekének megszületése előtt. Pál apostol a börtönből arra

hívja a filippibeli keresztyéneket, hogy ünnepeljenek: „Örüljete az Úrban mindenkor!” A Bibliában az ünneplés szorosán kapcsolódik az Isten hűségébe vetett reménységhez.

A dalit kultúra ünnepi vonásai hasonló bizonyágot tesznek az evangélium hite és reménysége mellett, amelyet a túlélésért és a méltóságért folytatott küzdelmük olvasztótégelyében edzettek meg. Amint a keresztyén egységért imádkozunk ezen a héten az élet ünnepléséhez fordulunk, amelyet Indiában különösen is a dalitok között látunk, tekintettel a krisztusi identitásuk iránti hűségre, pusztán létükért való küzdelmeik közepette is. Ünneplésünk a keresztyének egysége miatt, amely még, mint egy feladat áll előttünk hasonlóan reménységben és küzdelemben történik. Abban a reménységben gyökerezik, hogy Krisztus egységért való imádsága, meghallgatásra talál, úgy és akkor amint azt Isten jónak látja. Hálánk gyökerezik, hogy az egység Isten ajándéka. Továbbá, hogy az egység elismerésében azt tapasztaljuk, hogy Jézus barátai vagyunk. Ezt fejezi ki, az egy keresztségünk. Ünneplésünk abban a meggyőződésben is gyökerezik, hogy Isten mindnyájunkat az egységért való munkára hív és, hogy Isten mindannyiunk igyekezetét felhasználja. Pál apostol biztatását magunkra vesszük: „imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt”. A krisztusiak egysége felé vezető út megköveteli, hogy alázatosan járjunk Istennel ünneplésben, imádságban és reménységben.

Imádság

Kegyelmes Istenünk! Szent Lelked tölts meg közösségeinket örömmel és ünnepléssel, hogy élvezhessük azt az egységet, amelyet már hordozunk és buzgón folytassuk a látható egység iránti törekvéseinket. Azoknak a népeknek a hitében és reménységében örvendezünk, akik nem

engedik méltóságuk csökkenését. Látjuk bennük csodálatos kegyelmedet és a szabadság ígérését. Taníts, hogy osztozzunk örömükben és megtanuljuk hűséges kitartásukat. Éleszd bennünk a reménységet és tartsd meg bennünk az elszántságot, hogy Krisztus nevében együtt járjunk szeretetben. A dicsőítésnek közös hangját hallassuk, és együtt énekeljük dicsőséged himnuszát. Élet Istene, vezess bennünket igazságosságban és békében. Ámen.

Kérdések

- Közösségben melyek az igazságosságért vívott küzdelmek? Mit tudtok ünnepelni ezen az úton?
- Milyen törekvések vannak a keresztyén egységért közösségekben?
- Mit tudtok ünnepelni ezen az úton?

A KERESZTÉNYSÉG INDIÁBAN

Indiában igen összetett és gazdag az egyházak történelme. A keresztény népesség továbbra is jelentős mértékben veszi ki a részét a közfeladatok vállalásából a nemzet életében, különösen is az oktatás és egészségügy területén. Ez a keresztény missziói mozgalom öröksége, ami az 1500-as években kezdődött. Ezeken a szolgálatokon, és a kereszténységre való áttéréseken keresztül a misszió nem mellékes eredménye az volt, hogy képessé tette az indiai társadalom diszkriminált rétegeit saját méltóságuk megélésére, és az önbecsülésre. A kereszténység India harmadik legnagyobb vallása, megközelítőleg 24 millió követővel. Az 1,2 milliárdos indiai lakosság 2,3 %-át teszik ki a Krisztust követők. Ezek a számok a 2001-es népszámlálási adatokon alapulnak. A 2011-es népszámlálás adatainak feldolgozása még folyamatban van. E szerint az indiai keresztények számában csekély növekedés tapasztalható. A keresztény népesség legnagyobb része római katolikus. A Keleti hagyományhoz a Malankara Szíriai Egyház, a Malankara Mar Thoma Szír Egyház, a Syro-Malabar Egyház, a Malabar Független Szíriai Egyház, a Malankara Jakobita Szíriai Egyház, és a Syro-Malabar Katolikus Egyház tartozik. Ez utóbbi főleg Keralában él. A legfőbb protestáns felekezetek között találjuk a Dél-India Egyházat (CSI), az Észak-Indiai Egyházat (CNI), a presbiteriánusokat/reformátusokat, a baptistákat, az evangélikusokat és az evangélikál közösségeket.

Nem régen volt egy kis vita arról, hogy hogyan is kellené az Indiában élő egyházak történetét lefesteni, mivel azok a nyugati missziói mozgalmakban gyökereznek. Egyes vélemények szerint a z elmúlt években a kereszténység középpontja „Dél felé mozog”. Ninan Koshy írja: *Azok, akik*

csodálkozva állítják, hogy a Déli kereszténység napja hajnalodik, nyilvánvalóan elfelejtették azt a tényt, hogy a kereszténység hajnala eredetileg is Délen volt... Ami most történik, az nem egy nyugati vallás kiterjesztése, hanem egy vallás reneszánsza, ami eredetében és történetének korai szakaszában ázsiai volt.

A Tamás Egyház hagyománya szerint, Szent Tamás hirdette az igét a Kerala állambeli Malabar parton Délnyugat-Indiában. Állítólag minden osztálybeli embernek prédikált és körülbelül 17 000 megtérője volt, akik között a négy fő kaszt tagjait is megtaláljuk. A legenda szerint Szent Tamás Chennai-ban halt mártírhalált, és a sírja helyén magasodik a mai Szent Tamás székesegyház. Koshy a híres ázsiai történészt, K. M. Panikkart idézi, aki ezt mondta: A kereszténység már az egész korai időktől létezett Perzsia, India, és Kína különböző részein. A Malabar Egyház apostoli egyháznak vallja magát. Szent Tamásra vezeti vissza eredetét, és létezését objektív, külső forrás Kr. u. 182-ből igazolja. Azokat a korai indiai keresztényeket, akik a kelet-szíriai/perzsa hagyománnyal kerültek kapcsolatba, ma a Kelet Egyháznak vagy Káld Egyháznak hívják. Későbbi bizonyítékok mutatják, hogy a Nestoriánus keresztények, akik virágzó közösségekben éltek Perzsiában, a VII. században értek el Kínába.

Ebből arra is lehet következtetni, hogy a Nestoriánus kereskedők és misszionáriusok, más szírekkel együtt, azokban a korai századokban jöttek Indiába. Ez az Indiai Orthodox Egyházak eredete, amelyek jelenléte Indiában azóta is erős és töretlen. Az ezt követő évszázadokban, más szír, perzsa, és babilóniai csoportok növelték a keresztény jelenléte, míg az első római katolikus misszionárius, Jordanus Cataloni a XIV. század elején létrehozott egy egyházmegyét.

A misszió története és az ökumenikus mozgalom csírái

Amint azt már említettük, az indiai kereszténység másik fő áramlata az újkori misszióhoz kötődik, ami a gyarmatosító politikával és az európai hatalmak Indiában való megjelenésével esett egybe. A római katolikus misszió tevékenysége a portugál gyarmatosítók alatt kezdődött a késő XV. században, és olyan személyek által folytatódott, mint Xavéri Szent Ferenc és jezsuita testvérei. Bár az első protestáns misszió csak 1706-ban jött Tranquebarba, a XIX. században a protestáns misszió jelentős fejlődésnek indult. Általánosan elfogadott tény, hogy a nyugati missziói mozgalmak nagyban hozzájárultak az Indiában élő kereszténység növekedéséhez.

A misszió története Indiában egy összetett mozaikra hasonlít, nem utolsó sorban az ország hatalmas mérete, és a missziói szervezetek sokasága miatt, akik itt akarták lábukat megvetni. Mindegyik a saját elképzelésével és más-más tanítással érkezett.

A gyarmatosító hatalmakkal való kapcsolatuk is különbözött, de abban egységesek voltak, hogy az evangélium hirdetésével kezdték munkájukat. Hamar rájöttek azonban, hogy az oktatásban és szakképzésben is feladatuk van a helyi lakosság körében. Ugyanakkor foglalkozniuk kellett azoknak a lelki/szellemi fejlődésével is, akik a keresztény hitre készültek áttérni. A missziói mozgalom korai egészségügyi erőfeszítései modellként szolgáltak az ország egészségügyi rendszerének kiépítéséhez, miután India elnyerte függetlenségét 1948-ban.

A missziók oktatási programjainak támogatásán keresztül a gyarmati kormány rendezett és fegyelmezett állampolgárok nevelésére törekedett, akik a közigazgatás hivatal-

nokai lehettek. Azonban a missziói igehirdetések és a közösségépítés – ideértve az emberi jogok hangsúlyozását is – kulturális és szociális következményeinek maguk a misszionáriusok lettek az élharcosai. Ezek az erőfeszítések egy olyan indiai népesség létrejöttét segítették elő, amely képes volt bírálni a fennálló rendszereket, és tudott tiltakozni a gyarmati uralom igazságtalanságai ellen. A tiltakozás a gyarmati uralomtól való megszabadulásért folytatott küzdelemben tetőzött.

Ezen felül fontos megemlítenünk a kereszténység elképesztő növekedését és az északkelet-indiai egyházak alapítását. Hét államról van szó Bangladesztől északra és keletre, ami Nyugat-Bengálián keresztül kapcsolódik India többi részéhez. Ezekben az államokban a Nagalandok 90 %-a, a Mizoram-ok 87 %-a, és a Meghalayk 71 %-a keresztény. A gyarmati uralkodók támogatásával az Amerikai Baptista Misszió és a Wales-i Presbiterianus/Református Misszió 1816 körül kezdte el munkáját ezen a területen a döntően törzsi keretek között élő lakosság között. Ma, az ezekben az államokban élő keresztények kétharmada két misszióra vezeti vissza eredetét: A római katolikus misszionáriusok 1850-ben érkeztek, és évszázadok során nagyban hozzájárultak a terület oktatási infrastruktúrájának kialakulásához. A II. világháború után pünkösdi és ahhoz hasonló csoportok és missziók érkeztek a területre, amelyek nagyban befolyásolták ezen államok istentiszteleti és spirituális életét. A bennszülött egyházi struktúrák fejlődése, azzal, hogy az indiai kormány kizárta a külföldi misszionáriusokat ezekről a politikailag érzékeny területekről, biztosította a bennszülött népek kultúrájában gyökerező kereszténység fejlődését. Az Északkelet-Indiai Keresztény Tanács és az Indiai Egyházak Nemzeti Tanácsa hozzájárultak a terület ökumenikus erőfeszítéseihöz.

Egy másik állam, ahol erős a keresztény jelenlét, Kerala. Itt durván a népesség 20 %-a keresztény. Köztük majd 3 millió hívő az ortodox egyházhoz tartozik. Ezek a keresztények a negyedik századtól kezdve kapcsolatban álltak Antiochia Szír Patriarchátusával. Ebből jött létre Indiában a szír ortodox felekezet nyugat-szíriai liturgiai és egyházi rendje. Azok, aki fenntartják ezt a kapcsolatot a Malankara Jakobita Szír Orthodox Egyházhoz tartoznak. Az Antiochiai kapcsolatot fenntartó más ortodox keresztények csak a XVI. századból származnak. Ők alkotják a Malankara Orthodox Szír Egyházat, más néven az Indiai Orthodox Egyházat, ami az Indiai Katolikus 1912-es megalapításával autokefál egyház lett. A XVI. században a római katolikus misszionáriusok elérték Keralát, és megalapították a Syro-Malabar Katolikus Egyházat. A szír keresztények között munkálkodó protestáns misszionáriusok hatására tűnt fel a Malabar-i Mar Thoma Szír Egyház, mint a XIX. század különálló közössége.

Az ökumenikus mozgalom Indiában

Azt mondhatjuk, hogy a missziói mozgalom Indiában kétféleképp volt hatással az ökumenikus mozgalomra, amelyek az eltérő eredményekben is tükröződnek. Először is megnövelte az egység iránti és a közös cselekvés utáni vágyakozást az egyházak között. Az ökumenikus mozgalom világméretű növekedése Indiában is fontos ökumenikus fejlődéshez vezetett. Többek között létrejött Dél-India Egyháza 1947-ben – ez egyébként egyházak szervezett egységének első megvalósulása a világon –, néhány évvel később pedig az Észak Indiai Egyház alakult meg. Ez más ökumenikus szervezeteket is meghonosított, például a YMCA-t, a YWCA-t, az Indiai Egyházak Nemzeti Tanácsát, az Indiai Katolikus Püspöki Konferenciát, csakúgy, mint a

Keresztény Diákszövetséget, és az Indiai Katolikus Egyetemi Szövetséget. Másodsorban a misszió az fejlett felekezeti identitásokat is magával hozott Indiába. A szomorú tény az, hogy mielőtt a fiatal egyházak a missziós helyzetben hitvalló egyházak lettek volna, egy-egy felekezeti keretbe kényszerítették őket, ami nem volt a sajátjuk. Mielőtt Krisztus közösségévé váltak volna, már azt sugallták nekik, hogy legyenek Presbiteriánusok, Lutheránusok, Metodisták, vagy Anglikánok.

1965-ben a II. Vatikáni Zsinat a párbeszéd új szellemiségét vezette be a Római Katolikus Egyház és a többi egyház között, ami Indiában is az együttműködés kiszélesedéséhez vezetett.

Az Indiai Püspöki Konferencia szorosán együttműködik az Egyházak Nemzeti Tanácsával, különösen is a kormánnyal való kapcsolat területén. Manapság együtt lobbiznak a kormány közbelépéséért, amikor a keresztények helyi zavargások célpontjává váltak. A törvényhozásban is együtt dolgoznak, hogy a kisebbségi jogokat – beleértve a dalit keresztények jogait – és a vallásszabadságot megvédjék.

Amikor az egyházak a 2013-as Imahét megünneplésére készülnek szerte a világon, Indiában az egyházak két fontos saját ökumenikus mérföldköre is emlékezik. Száz évvel ezelőtt, 1912-ben az Indiai Keresztény Diákmozgalom (SCMI), az Indiában élő egyetemisták legrégebbi ifjúsági ökumenikus szervezete kezdte el munkáját. Egy csoportnyi egyetemista gyülekezett össze az Indiai Diákok Konferenciájára, amelyet a YMCA szervezett a Nyugat Bengali Serampore Főiskolán. Az Indiában működő YMCA elhatározta, hogy külön szervezetet hoz létre az egyetemisták részére. A Seramporei gyűlés megbeszélései után egy új szervezet született az Indiai egyetemisták részére, ami független volt a YMCA-tól. Az elmúlt 100 évben ez a szervezet,

az Indiai Keresztény Diákmozgalom (SCMI) a diákok, tanárok és idősebb barátok közösségeként szolgált, abban az elkötelezettségben, hogy a keresztény hitet a gyakorlati életbe ültessék át. Az SCMI- tizenhárom földrajzi területen szétterülve, pusztán létével is arra inspirálja a diákokat, hogy részt vegyenek az egyház és a társadalom átalakításában. Az Indiai Keresztény Diákmozgalom az ökumenizmust, az egységet, az igazságosságot és a békét tartotta legfőbb értékeknek. A Diákmozgalom minden felekezettel, minden más világvallású emberrel és egyéb ökumenikus ifjúsági szervezetekkel is ápolja a kapcsolatot: pl. YMCA, YWCA, a Katolikus Egyetemi Szövetség Indiában. Csatlakozott a Keresztény Diákok Világszövetségéhez is.

A 2013-as Imahét anyagának előkészítésében az Indiai Egyházak Nemzeti Tanácsának ifjúsági részlege volt az egyik fontos partner. Ez a szervezet az indiai protestáns és ortodox egyházak közössége, amely 13 millió keresztényt képvisel szerte az országban. Platformot nyújt a közös gondolkodásra és cselekedetre azáltal, hogy kölcsönös konzultációkra, egymás segítésére és közös akciókra hozza össze az egyházakat és egyéb keresztény szervezeteket minden olyan ügyben, ami a keresztény élettel és tanúságtétellel függ össze Indiában.

Az ortodox keresztények kulcsszerepet játszottak az indiai ökumenikus mozgalomban. Az Indiai Egyházak Nemzeti Tanácsa is hamarosan, 2014-ben ünnepli centenáriumát. A Tanács és annak tagjai aktív részt vállaltak a nemzet építésében az elmúlt 100 évben. Ez egy független Tanács, amely átöleli, támogatja, előmozdítja, és koordinálja az egyházak különböző szolgálatait. A Nemzeti Tanács Ifjúsági Bizottsága nemzeti szinten támogatja, segíti az ökumenikus és vallásközi tevékenységeket.

Az Imahét anyagának előkészítésében a harmadik partner az Indiai Katolikus Egyetemisták Szövetsége, amely a katolikus diákok mozgalma. Álmuk egy új és igazságos társadalom. 1915-ben alakult, mint a Fiatalkatolikus Férfiak Céhe. 1949-ben lett a neve az Indiai Keresztény Egyetemisták Szövetsége és csatlakozott a Pax Románához, ami a Katolikus Diákok Nemzetközi Mozgalma. Az évek során az új meg új átalakuláson ment keresztül, amint az egyetemek, az egyházak és a szélesebb indiai társadalom valós helyzetében felmerülő kérdéseket próbálta kezelni. A Keresztény Diákmozgalommal, és más indiai ifjúsági mozgalmakkal is együtt dolgozik olyan területeken, amelyek a nemzet életét befolyásolják.

Az egyházak születése Indiában

Két kritikus területtel, kérdéssel kell a kereszténységnek szembenéznie Indiában: a kasztrendszerrel és az identitás kérdésével.

A kasztrendszer az egyházakon belül, és azok között komoly kihívást jelent Indiában a keresztények egységének, és az Egyház, mint Krisztus egy testének morális tanúságtétele szempontjából. A kasztrendszer, mivel az egyházat megosztó kérdés, folyamatosan akut tanításbeli probléma. Következésképpen, ezt az ügyet választották ki hangsúlyozandónak az igazságosság és béke iránti vágyat kifejező ökumenikus imádságokban.

A missziók által alapított egyházak azért küzdöttek, hogy elszakadjanak misszionáriusi múltjuktól és indiai egyházként saját identitásukat és hívásukat erősítsék. Az indiai ökumenikus szakértő MM Thomas – felismerve a gyarmatosítás miatt elkerülhetetlen kapcsolatot a nyugati kultúrával – megerősíti, hogy indiai keresztényekként az egyházak közösen kaptak elhívást a kritikus elkötelezettségre

nemzetük törekvéseit illetően. A keresztényeknek nem kell bocsánatot kérniük a nyugati kultúrával való kapcsolatu-
kért. De bizonyos értelemben bocsánatot kell kérniük a nyugati kultúra kritika nélküli kezeléséért. Manapság, ami-
kor nemzeti céljaink nyugati típusúak, nem vagyunk képe-
sek kritikusan értékelni azokat Krisztus nevében.

Az Indiában élő Egyházak megpróbálták megfogalmaz-
ni, hogy mit jelent ez az ő életükben és tanúságtételükben
egy olyan sokvallású környezetben, ahol a kereszténység
egy nagyon piciny kisebbség. A nagy élő világvallások kö-
zött az indiai keresztények sokat tettek azzal, hogy képzett
vezetőket adtak, és teológiai frissességet hoztak az ökume-
nikus megbeszélésekbe a más vallású emberekkel való dia-
lógusok és együttműködések során.

Az egyháztörténelem értelmezése az egyház többségének szempontjából

Ami a kereszténységre való áttérést illeti, a missziói moz-
galom legjelentősebb eredménye az volt, ahogy az Indiai
szegények és számkivetettek átértékelték, hogy a Krisztushoz
való megtérésük egyben a vallási és rituális megkülönböz-
tetéstől való szabadságot is jelenti. Egy nemrégiben meg-
tartott konferencián Prof. Dr. Sususie Tharu, egy kitűnő író
és társadalomtudós kijelentette, hogy az indiai egyház szel-
lemi eredetisége a dalitokban rejlik.

Azt mondják, hogy az indiai egyház 80-90 %-a dalit-
eredetű. India némely részén a keresztények 100 %-ban da-
lit megtértek. *Fontos tudnunk, hogy ki a dalit Indiában. A
hinduizmusban a kasztrendszer négy szintből áll, és hie-
rarchikus felépítésű. A Brahminok, vagy a papi kaszt; a
Kshatriyas vagy az uralkodók és harcosok; a Vaishyas
vagy a kereskedők; a Shudrak vagy munkások. Az első
három kasztba tartozók rituálisan tiszták és társadalmilag,*

gazdaságilag uralkodók. A negyedik kaszt tagjai rituálisan gyanúsak és uralom alá vetettek társadalmilag, gazdaságilag. Ezen a rendszeren kívül csak Indiában 160-180 millió ember él még, akit számkivetettnek, kiközösítettnek vagy érinthetetlennek hívnak. Ők alkotják az ún. külső kasztot. Ők az elnyomottak, a páriák, vagy dalitok, a megtört emberek. A „dalit” szót tehát nem egy másik kaszt kifejezésére, hanem inkább egy kasztrendszer-ellenes kollektív mozgalom megnevezésére használják e.

A megtérés kérdése egy részről kihívás az egész földkerekségen, ahol a világvallások közötti kapcsolatokat kell harmonizálni az Evangélium hirdetésének elhívásával. Az Indiában élő dalitok másrésztől azt mondanák, hogy a hinduizmusból való megtérésük a dalit elkülönülés és ellenállás fontos formája. Az I. Világháború kezdetén az Indiában élő keresztények közül egy millió volt dalit, ma kb. 24 millió. A kereszténységre való áttérés – ami gyakran maguknak az elnyomott, számkivetett csoportoknak a parancsára történt – nemcsak a magasabb kasztban élő hinduknak jelentett kihívást, de a kereszténységre áttért magasabb osztálybeli hinduknak, és a misszionáriusoknak is. Sajnálatos módon ez a történet kevés figyelmet kapott. A dalit-keresztény történelem csak egy nagyon kicsi mellékesemény volt a missziók vagy egyházak sokkal jelentősebb történeteiben belül.

A dalitok továbbra is elnyomottak és olyan mértékű kirekesztettségben élnek, hogy önazonosságukat és közös küzdelmüket jobban meg tudják értetni a más hitű dalitokkal, mint a keresztény hittestvéreikkel. Mint a Dél-Afrikai faji megkülönböztetés, úgy a kasztrendszer is kihívást kell, hogy jelentsen minden keresztény számára. E szempontból is el kell gondolkodnunk a keresztény egység iránti elkötelezettségünk korlátairól és tisztességéről.

Az egyházak elkötelezettek maradnak

Az Indiában élő egyházak sokféle kihívás közepette próbálnak hűek maradni eredeti elhívásukhoz és lassú növekedést mutatnak. Eközben folyamatosan erősítik ökümenikus kapcsolataikat és újabb szolgálati területeken kezdenek munkálkodni. A kisebbségi lét sokszor „túlélő üzemmódba” kapcsolja az Indiában élő egyházakat, ahelyett, hogy tudatosan és bátran tanúságtételük erősítésére tennék a hangsúlyt. Úgy kell kiépíteni a keresztény jelenlétet Indiában, hogy az a jövőt jelentse a reménytelenek számára. Krisztus keresztje, a szenvedő Krisztus közössége és a végveszélybe hozott teremtés jelei kijelölik számunkra keresztény jelenlétünk helyét.

A KRISZTUSHÍVŐK EGYSÉGÉÉRT MEGTARTOTT IMAHETEK TÉMÁI 1968-2013

A tanulmányi anyagot 1968 óta készíti közösen az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Tanács.

- 1968** Dicsőségének magasztalása – Ef 1,14
- 1969** Szabadságra vagyunk elhíva – Gal 5,13
- 1970** Isten munkatársai vagyunk – 1Kor 3,9
- 1971** A Szentlélek közössége – 2Kor 13,13
- 1972** Új parancsolatot adok néktek – Jn 13,34
- 1973** Urunk, taníts minket imádkozni – Lk 11,1
- 1974** Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr
– Fil 2,1-13
- 1975** Isten szándéka: Krisztusban egybefoglal mindeneket
– Ef 1,3-10
- 1976** Isten gyermekei legyünk, vagy az a hivatásunk, hogy
legyünk, amik vagyunk – 1Jn 3,2
- 1977** A reménység nem csal meg többé – Róm 5,1-5
- 1978** Nem vagytok idegenek – Ef 2,13-22
- 1979** Szolgálatok egymásnak Isten dicsőségére – 1Pt 4,7-11
- 1980** Jöjjön el a Te országod! – Mt 6,10
- 1981** Egy Lélek – sok ajándék – egy test – 1Kor 12,3-13
- 1982** Hogy megtalálják hajlékukat nálad, Urunk
– Zsolt 84,5
- 1983** Jézus Krisztus a világ élete – 1Jn 1,1-4
- 1984** Az a hivatásunk: legyünk egyek Urunk keresztye által
– 1Kor 2,2; Kol 1,20
- 1985** Halálból az életre Krisztussal – Ef 2,4-7
- 1986** Tanúim lesztek ApCsel 1,6-8
- 1987** Krisztusban egyek – új teremtés – 2Kor 6,17
- 1988** Isten szeretete elűzi a félelmet – 1Jn 4,18
- 1989** Közösséget építünk, egy test vagyunk a Krisztusban
Róm 12,5-6

- 1990** Hogy mindnyájan egyek legyenek... hogy elhiggye a világ – Jn 17,21
- 1991** Dicsérjétek az Urat minden nemzetek – Zsolt 117; Róm 15,5-13
- 1992** Menjetek el, veletek vagyok mindenkor – Mt 28,16-20
- 1993** A krisztusi egységért: teremjétek a Lélek gyümölcsét – Gal 5,22-23
- 1994** Isten népe feladata, hogy egy legyen szívében és gondolataiban – ApCsel 4,23-27
- 1995** Koinónia: közösség Istennel és egymással – Jn 15,1-17
- 1996** Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek – Jel 3,14-22
- 1997** Krisztusért kérünk, béküljétek meg és engesztelődjétek ki Istennel – 2Kor 5,16-21
- 1998** Gyöngeségünkben is segítségül siet a Lélek – Róm 8,26
- 1999** Ő majd velük lakik, ők pedig népévé lesznek – Jel 21,3
- 2000** Áldott legyen az Isten, aki megáldott bennünket Krisztusban Ef 1,3
- 2001** Én vagyok az út, az igazság és az élet – Jn 14,6
- 2002** Nálad van az élet forrása – Zsolt 36,10
- 2003** Ez a kincsünk cserépedényben van – 2Kor 4,7
- 2004** Az én békességemet adom nektek – Jn 14,27
- 2005** Krisztus az egyház egyetlen fundamentuma – 1Kor 3,1-23
- 2006** Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében: ott vagyok közöttük. – Mt 18,20
- 2007** „... a süketeket is hallóvá teszi, a némákat is beszélővé.” – Mk 7,37
- 2008** „... szüntelenül imádkozzatok!” – 1Thessz 5,17
- 2009** „... legyenek egyé kezében” – Ez 37,17
- 2010** „Ti vagytok erre a tanúk” – Lk 24,48
- 2011** „... kitartottak az apostolok tanításában.” – ApCsel 2,42
- 2012** „... mindnyájan el fogunk változni” – 1Kor 15,51
- 2013** „... mit kíván tőled az Úr!” – Mikeás 6,6-8

NÉHÁNY JELENTŐS ADAT AZ IMAHETEK TÖRTÉNETÉBŐL

- 1740** körül Skóciában ismeretes egy olyan pünkösdi mozgalom, amely Észak-Amerikából indult és célul tűzte ki az imádkozást minden egyházért, minden egyházzal együtt.
- 1820** James Haldane Stewart tiszteletes kiadja javaslatait „A keresztények általános egysége és a Szentlélek kiáradása” címmel.
- 1846** Megalakul az Evangéliumi Aliánsz. Ötven felekezetből 921 résztvevő gyűlt össze Londonban. Bevezették a minden év első teljes hetében rendezendő imahetet a Krisztusban hívők egységéért.
- 1867** Az anglikán püspökök első Lambeth Konferenciáját tartják. A konferencia határozatainak bevezetőjében hangsúlyozzák az egységért való imádság fontosságát.
- 1886** Magyarországon először hirdetnek meg Imahetet. A Kálvin Téri Református Gyülekezet Baldácsi termébe hívják a résztvevőket.
- 1894** XIII. Leó pápa szorgalmazza az „egységért imanyolcad” gyakorlását a pünkösdi ünnepkör keretében.
- 1908** Megtartják a Paul Wattson katolikus lelkész által kezdeményezett egységért hirdetett imanyolcadot.
- 1926** A Hit és Egyházszervezet Mozgalom elindítja a „Javaslatok a keresztyén egységért folytatott imanyolcad megtartására” című felhívásának terjesztését.
- 1935** Paul Couturier francia abbé szót emel az egyetemes imahét a Krisztus-hívők egységéért megtartása érdekében. A hívek Krisztus végakarata értelmében imádkozzanak együtt.
- 1958** A lyoni Unité Chrétienne központja és az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága együtt kezdi meg az imahét anyagának közös előkészítését.

- 1964** A II. Vatikáni Zsinat ökumenizmusról szóló dekrétuma hangsúlyozza, hogy az ökumenikus mozgalom lelke az imádság és egyúttal szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
- 1966** Az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a vatikáni Keresztény Egység Előmozdításának Pápai Tanácsa közösen kezdi meg az imahét szövegének előkészítését.
- 1968** A közösen készített imaheti anyag hivatalos használatbavételének első esztendeje.
- 1975** Az imaheti közös anyagot első ízben készíti egy helyi ökumenikus csoport Ausztráliában.
- 1995** II. János Pál pápa *Ut unum sint* kezdetű körlevelében állást foglal az ökumenizmus mellett, amelyet belső szükségszerűségnek és visszafordíthatatlan folyamatnak nevez.
- 1997** Grazban a II. Európai Ökumenikus Nagygyűlés helyesli és szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
- 1998** Ötven éves az Egyházak Világtanácsa, ebből az alkalmából a zimbabwei Hararében tartották a jubileumi világgyűlést. Februárban magyar állásfoglalás is született a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa ünnepi ülésén, amelyen a Katolikus Egyház képviselői megfigyelőként vettek részt. Közösen hívták fel a hazai egyházakat a krisztushívők egységének munkálására és a közös imahetek megtartására.
- 2004** Megegyezés született, hogy az imahét anyagát közösen publikálják, azonos formában adják ki az EVT és az Egység Titkárság szervei. Az ökumenikus imahetek gyümölcsei és eredményei felfedezhetők az elmúlt évek nemzetközi és hazai egyházi életében egyaránt.
- 2008** Az Imahét a Krisztus-hívők egységéért 100 éves évfordulójának megünneplése. *Elődjét – az Imanyolcadot az Egyház Egységéért – 1908-ban tartották meg először*

Hiszek egy ...

*Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában,
mennyei és földi Teremtőjében.
És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában,
a mi Urunkban,
aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától,
szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették,
meghalt és eltemették.
Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt
a halottak közül, fölment a mennybe,
ott ül a mindenható Atya Isten jobbján;
onnan jön el ítélni élőket és holtakat.
Hiszek Szentlélekben.
Hiszem az egyetemes anyaszentegyházat,
a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát,
a test feltámadását és az örök életet.
Ámen.*

Mi Atyánk ....

*Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a Te neved,
jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod,
amint a mennyben, úgy a földön is.
Mindennapi kenyerünket
add meg nekünk ma,
és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk
az ellenünk vétkezőknek,
és ne vigy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól,
mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség
mindörökké. Ámen.*